SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — **УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК**

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 2. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 4, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 4-го СІЧНЯ 1990 Ч. 2. РІК XCVII.

У ДОНЕЦЬКУ КАНДИДУВАТИМУТЬ ТРИ ЧЛЕНИ УГС

Донецьке. — У неділю, 10-го грудня 1989 року, тут відбулася конференція Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка для висунення кандидатів в депутати Верховної Ради. Присутні піддали критиці місцеві власті за перешкоди у відкритті української школи та за розпалювання ворожнечі між націями, і, особливо, за розпалювання антиукраїн - ських настроїв.

Володимира Білецького висунено кандидатом в депутати, В. Білецький — голова Т-ва Української Мови міста і член Великої Ради НРУП, провалено кандидатуру шовіністів,з 11-ох висунутих в області — три є членами УГС.

У четвер, 7-го грудня, у Донецькому відбулися установчі збори реґіональної організації СУМ. Виступили присутні за відродження державности України та національної культури. Головою обрано Олександра Степчака.

НРУП і Т-во Української Мови Донецького надіслали на адресу Другого з'їзду народних депутатів телеграму з проханням передати другий будинок політпросвіти і другий будинок профспілкових курсів, які щойно побудовані, під українську школу, або додатковий будинок КҐБ, який будується.

У неділю, 10-го грудня , о 12-ій год., члени Т-ва Української Мови (Південна Громада), а також члени УХДФ і УГС, на центральній площі міста з приводу Дня Прав Людини підняли блакитно-жовтий прапор. Леонід Сірий, який тримав прапор, був зразу схоплений міліцією. Присутні заступилися за нього, тоді міліція вжила гумових палиць. 17-літнього Бенчука звалили на землю, били ногами, ґумовими палицями: взагалі били всіх, не виключаючи жінок. Разом з міліціонерами палицею „працювала" одна людина у цивільному. Люди скандували: „Ганьба!", „Ви служите мафії!"

Затримано членів УХДФ, Олега Коденчука та Л. Сірого, але о 8-ій год. вечора їх звільнили.

ПЛЯНУЮТЬ СТВОРЕННЯ ВІЛЬНОЇ СПІЛКИ ЖУРНАЛІСТІВ

Київ. — У середу, 6-го грудня 1989 року, тут відбулося засідання організаційного комітету для створення Вільної Асоціяції Українських Журналістів.

Присутні схвалили декларацію організаційного комітету, яку підписали: завідуючий відділом „Молоді України" Анатолій Зубков, перший заступник головного редактора журналу „Радянське Літературознавство" Юрій Цеков, редактор журналу „Пам'яти України" Олександер Неживий; оглядач РАТАУ Микола Цивірко, редактор Укрін - формагропрому Володимир Дудка, кореспондент „Молоді України" Іван Безсмертний, Сергій Галушко, Галина Кривенко та Віталій Портніков.

Засідання відбувалося в будинку „Радянської України", в одному із редакційних приміщень. Брало участь понад 20 журналістів.

В деклярації сказано, між іншим: „Вплив на суспільство засобів масової інформації великий, але ми живемо в умовах тоталітарного режиму і засоби масової інформації, як засіб вільної комунікації не мають ваги... Спілка Журналістів України є придатком Спілки Журналістів СССР, своїх функцій вона не виконує, вона не відповідає ні професійним ні соціяльно-економічним, ні політичним вимогам журналістів".

Далі підкреслено, що йдуть перешкоди гласності, що відсутні ґарантії свободи слова, що є диктат політичної цензури, що народ дізнається правди з інших джерел,в тому числі закордонних, що українці діяспори не знають про українців з материка,а ті не знають про українців з діяспори, світ не має об'єктивної інформації з українських офіційних джерел, тому вони вважають за необхідне створення Вільної Асоціяції Українських Журналістів з метою вільного обміну інформацією, вільних засобів масової інформації тощо.

Відбувся 3-ій з'їзд Товариства ім. Міхновського

Парма, Огайо. — Тут у днях 11-12-го листопада, 1989 року, відбувся 3-ій З'їзд Українського Академічного і Професійного Товариства ім. Міхновського (УАПТіМ), в рамках якого відбулась також 5-та річна конференція, присвячена актуальним питанням української проблематики.

З'їзд відкрив д-р Василь Зарічний, голова товариства, і вітав учасників мґр Василь Ліщинецький, господар з'їзду. Пленарними нарадами проводила Президія у складі: суддя Богдан Футей, голова; проф. Микола Богатюк і д-р Матвій Гута, заступники голови; секретарювали Володимир Лісович і Степан Харко. З'їзд вітали інж. Василь Олеськів, голова ОУН; Юрій Прятка, голова КУ ТУСМ; Омелян Коваль від членів УАПТіМ в Европі та представники головних управ ООЧСУ і Б-ва бувших вояків УПА ім. ген. Чупринки. Письмові привітання надіслало кілька організацій та Євген Сверстюк в імени Асоціяції Української Незалежної Творчої Інтеліґенції. Під час нарад працювало шість комісій, які очолювали проф. Юрій Кульчицький, д-р Юліян Куляс, В. Ліщинецький, мґр Микола Мартинюк, проф. Орест Павлів і мґр Михайло Цяпа. Після звітування уступаючої управи вив'язалась жвава дискусія не тільки над звітами, але й над майбутньою діяльністю товариства, зокрема в каденції наступних керівних його органів, коли та діяльність проходитиме в обличчі все свіжо назріваючих подій і з ними змін в житті української нації. Звітом Контрольної комісії та уділенням абсолюторії уступаючій управі закінчено першу частину нарад.

У програмі другої частини з'їзду була конференція, яка проходила під вищезгаданою загальною темою та складалась з двох панелів. Перший з них обговорював питання: „Молоді українські професіоналісти та проблеми вибору професії", Дискусією проводив д-р Володимир Анастас, а головними дискутантами були д-р Евген Рослицький та О. Павлів. Другим панелем на тему: „Події в Україні і діяльність української спільноти в ЗСА і Канаді" керував М. Богатюк. В ньому доповідали Мирон Василик, О. Коваль, Ю. Куляс, о. д-р Ігор Мончак, інж. Юрій Нестерчук і Б. Футей. Думки головних дискутантів обох панелів і голоси широкої дискусії над цими актуальними питаннями віддзеркалені в постановах з'їзду організаційного характеру, його напрямних у відношенні до праці нововибраних керівних органів товариства і зокрема в резолюціях із суспільної та наукової проблематики. Частиною панелів, зокрема другого, було також висвітлення фільму з окремих епізодів з'їзду НРУП та релігійно-національних демонстрацій в Києві і Львові із вступним словом М. Богатюка й поясненнями д-ра Юрія Богатюка.

Нову Управу УАПТіМ вибрано в такому складі: проф. Дмитро Штогрин, голова; В. Зарічний, заступник голови — минулий голова; В. Ліщинецький, заступник голови в ЗСА; Є. Рослицький, заступник голови в Канаді; мґр Андрій Гайдамаха, заступник голови в Европі; М. Богатюк, секретар; інж. Василь Огар, касир; В. Анастас, організаційний референт; проф. Володимир Стойко, представник до УККА; М. Гута, представник до СКВУ; М. Мартинюк, редактор видань УАПТіМ; вільні члени: Ю. Богатюк, інж. Анатоль Гайовий, мґр Іван Кобаса, Ю. Куляс і О. Павлів. Головою Контрольної комісії вибрано Ю. Кульчицького і її членами: д-ра Богдана Чепака, і М. Цяпу.

Під час спільного обіду М. Мартинюк виголосив святочне слово, присвячене 40-літтю діяльности Товариства Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського; більшість членів УАПТіМ була членами того товариства від самих початків його існування. Опісля з'їзд окремо відзначив довголітню працю мґра Мартинюка, зокрема його участь у славних похідних групах ОУН на східні й центральні землі України 1941 року та його діяльність в ділянці шкільництва на рідних землях і в вихованні української молоді, включно з організацією СУМ і ТУСМ і нарешті в редаґуванні і співавторстві низки періодич -

(Закінчення на ст. 8-ій)

ПОЛЬЩА СТАЛА НА КАПІТАЛІСТИЧНИЙ ШЛЯХ РОЗВИТКУ

Варшава, Польща. — З першого дня нового 1990 року уряд Польщі перестав субсидувати виробництво абсолютної більшости товарів і послуг, а також передав більшість підприємств в руки приватного сектора. З першого ж дня січня польський злотий був девальвований, що, згідно з твердженням уряду, перетворює його у конвертовану валюту.

Перехід від командної економіки до ринкової приведе до подорожчання практично всіх товарів і послуг і, особливо в перших місяцях, до зниження життєвого рівня.

Із-за припинення субсидувань ціни на вугілля — головне паливо в країні — підскочили на 400 відсотків для компаній і на 600 відсотків для приватних будинків, відпускна вартість електричної енерґії — відповідно на 300 і 400 відс., вартість залізничних квитів — на 250 відс., ціни на бензину — на 100 відс.

За один доляр з 1-го січня в обмінних касах дають 9,500 злотих, а не 6,500, як у минулому році, і цей новий обмінний курс вже близький до курсу польського „чорного ринку", тобто до реального. Девальвація злотого приведе, в свою черґу, до подорожчання імпортованих речей.

Нові заходи викличуть також банкрутство ряду підприємств і безробіття. Можна передбачити, крім того, що багато підприємств почнуть звільняти робітників, щоб зменшити вартість виробництва товарів. При всьому цьому заробітня платня залишиться практично замороженою, що на дальшу мету повинно причинитися до зниження цін.

У новорічному зверненні до нації президент Войцех Ярузельський попередив громадян країни, що їх очікують тяжкі часи: „Ми вступаємо у 1990 рік з надією. Але це буде нелегкий рік. Для багатьох польських родин життя стане тяжчим. Але ми не маємо іншого виходу. Ми повинні піти шляхом реформ".

Міністер фінансів Лешек Бальцерович, ініціятор і автор теперішніх економічних реформ, сказав в інтерв'ю польському пресовому аґентству ПАП: „Ми повинні визнати, що якщо не підемо нині на радикальні заходи, то в перспективі нас чекають ще тяжчі часи".

Л. Бальцерович визнав, що найбільш непопулярною серед запропонованих заходів стане пропозиція про заморожування платні. „Але без такого заходу, — сказав він в інтерв'ю, — ми не покінчимо з інфляцією. А якщо інфляція буде продовжуватися, тяжко розраховувати на оздоровлення економіки". Міністер фінансів додав, що заморожування платні дасть змогу зменшити кількість підприємств, яким загрожує банкрутство.

Банк в Дітройті відзначив двох українських мистців

Дітройт (В. Баран). — Бенк оф Коммерс має свій головний осідок в центрі міста Гемтремк, Миш., відомого із чисельного скупчення українського і польського населення. Дирекція банку свідома цього факту та бажаючи отримувати приязні відносини зі своїми клієнтами, влаштовує щороку мистецькі виставки, закликаючи до участи мистців стейту Миш. Характеристичною для цих виставок є заохота мистців виявляти в своїх творах щось притаманного та унікального, зв'язаного з їх національним походженням. Тому нічого дивного, що теми надісланих картин мають інтернаціональний посмак. У наслідок цього серед експонатів вілдносно мало абстрактів, є картини побутові.

Цей своєрідний конкус мистців втішається великою популярністю. Цього року взяло в ньому участь понад 100 мистців, які надіслали понад 400 картин.

До жюрі дирекція банку запрошує відомих та авторитетних знавців мистецтва які вибирають 18 найкращих картин. Ці картини відтак є виставлені в міській бібліотеці або у фоє банку. Із 18 вибраних банк закуповує для своєї перманентної колекції 10. З деяких закуплених картин банк видає копії у великій кількості, які по дуже низькій ціні розповсюджує серед населення.

В попередніх роках банк закупив один образ Едварда Козака „Гуцульський танок", копії якого втішалися і ще дальше втішаються великим попитом. Цього разу два українські мистці були вибрані знатоками. Це картини Яреми Козака „Українська хата" і Юрія Круся „Трипільське минуле", отже дві картини із виразною українською тематикою. Привітна хата Я. Козака оточена деревами, у Ю. Круся трипільська тематика застосована в предметах народного мистецтва.

Директор банку Дейвид Ґерріс, відкриваючи цю виставку, заявив: „Ми свідомі цього, що населення Дітрой

(Закінчення на ст. 6-ій)

В Ляшін відзначено 95-ліття УНС

Святкування 95-ліття УНС в Ляшін, (зліва): Кльодет Завада, Іван Завада, головний касир УНС Уляна Дячук, Тарас Куліш і Олександер Кіцак.

Монтреаль, Кве. (А. Гладилович). — 95-літній ювілей Українського Народного Союзу Монтреальська Округа відзначила не в Монтреалі, а сусідньому місті Ляшін, де живе голова Округи і головна радна й секретар місцевого Відділу УНС Текля Мороз. Свято й наради відбулися в неділю, 12-го листопада 1989 року в приміщеннях церковного будинку української католицької парафії св. Василія Великого. З цієї нагоди Округу відвідали представники Головного Уряду — головний касир Уляна Дячук і головний директор на Канаду мґр Іван Геврик. В святі взяло участь багато українців з Ляшін та гості з Монтреалю й околиць.

Свято попередила Служба Божа, що її відправив в церкві св. Василія Великого о. Теодор Палчинський з Монтреалю. Збудована в стилі козацького барокко церква є архітектурною прикрасою міста. Проєктував її визначний мистець-архітект, уродженець Миргорода на Полтавщині, Юрій Кодак, а розмалював у візантійському стилі югославський мистець Ігор Сугачев. Під час Богослужения гарно співав церковний хор під керівництвом Романа Іванила.

Ювілейне святкування, що проходило у театральній залі парфіяльного будинку, відкрила головна радна Т. Мороз. Вона згадала піонерів, які поклали твердий фундамент для зорганізованого життя української іміґрації, та підкреслила великі заслуги Українського Народного Союзу — видавання щоденника „Свобода" і „Українського Тижневика", розбудову Союзівки та допомогу українській студіюючій молоді. Своє слово закінчила

(Закінчення на ст. 6-ій)

В Нікараґуа вбили двох монахинь

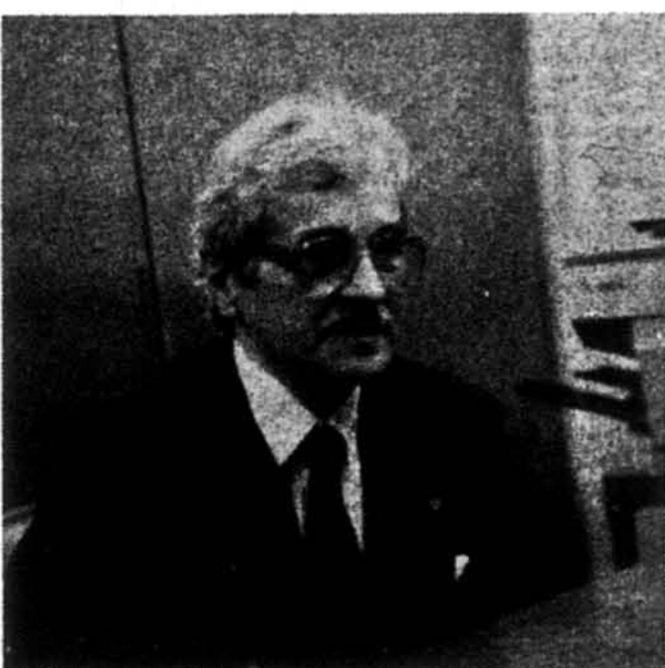
Пуерто Кабезас, Нікараґуа. — Урядові та церковні чинники подали до відома, що тут в дорозі на чотириденну конференцію церковних працівників невідомі озброєні напасники вбили двох римо-католицьких монахинь. Це безцільне вбивство двох молодих жінок власті приписують нікараґуанським повстанцям, які втішаються вже довгі роки підтримкою Уряду ЗСА. Одна із жертв цього нападу — це американська 46-літня монахиня Морін Кортні, родом з Мілвокі, Висконсин, друга — це 20-літня сестра Тереса де Єзус Розалєз. Поранено в цьому ж нападі сестру Франческу Марію Кольомер і 46-літнього Єпископа Павля Шмітца.

Речник уряду Нікараґуа заявив, що це напад повстанців і порівняв його до подібного вбивства шістьох єзуїтів у Сальвадорі. Одначе місцеві церковні власті є дещо здивовані такими твердженнями влади тому, що вбиті монахині були довголітніми працівницями Церкви, говорили мовою тубильців, тобто мовою міскітських індіян цієї околиці, яких знали місцеві повстанські загони та ніколи їм не ставили жодних перепон у їхній праці. Військовий комендант місцевої влади підполковник Хуан Льорензо Сантана сказав, що монахині мусіли наїхати на повстанців, коли ті закладали міну якраз на цьому відтинку дороги.

Речники Державного департаменту у Вашінґтоні заявили, що не можуть потвердити подробиць цього вбивства. „Справи в Нікараґуа є неможливо перевірити, зокрема тепер, коли наш персонал є таким обмеженим в цій країні". Церковні власті в Нікараґуа та ЗСА є дуже занепокоєні цим жорстоким вбивством невинних монахинь.

Євген Сверстюк розказує

Джерзі Сиґі, Н.Дж. (ХВФ). — Головну канцелярію УНС та редакції його видань відвідав у вівторок, 26-го грудня, Євген Сверстюк. Хто такий Є. Сверстюк відомо всім українцям по обидвох боках Атлантійського океану, тобто українцям, які цікавляться життям України. Все ж таки деякі моменти з біографії та громадської діяльности Євгена Сверстюка, думаємо, варто нашим читачам подати, щоб відсвіжити у пам'яті людину, яка впродовж років зуміла не тільки прямо йти, але також надати напрям новим поколінням.

Є. Сверстюк в редакції „Свободи".

Євген Сверстюк народився 1928 року в чарівному закутку української землі, Волині. Закінчив Львівський університет і аспірантуру Київського університету, захистив дисертацію на ступінь кандидата педагогічних наук. Він автор критичних і літературознавчих статтей, захоплюючий промовець, організатор літературних вечорів, оборонець несправедливих потягнень. Був арештований в січні 1972 року. Попри всю свою громадську активність, Є. Сверстюк в душі поет, письменник і творець. Бо про це переконається кожний, хто візьме в руки та прочитає будь-яку його працю.

Розмова з гостем, була такою цікавою, що ніяк не можна було вміститися в рамки призначеного часу. Стільки насувалося питань, на які хотілося б почути думку людини зі спокійними і зрівноваженими міркуваннями. Питаємося гостя про його майбутні пляни та довідуємося, що домовився з видавництвом „Пролог" про видання книжки-альманаха п.н. „Благослови, душе моя", в якій поміщено поезії Василя Стуса, Ірини Калинець, Ігоря Калинця, Ярослава Лесіва, Валерія Марченка, Євгена Сверстюка та інших, в творах яких заторкнена „релігійна тематика, цікава для сьогоденного інтеліґентного читача"

Запитуємо про те, яку практичну ролю виконує Українська Асоціяція Незалежної Творчої Інтеліґенції (УАНТІ). Є. Сверстюк розповідає про потребу створення цієї асоціяції,де членами є та творча інтелі-

(Закінчення на ст. 7-ій)

У СВІТІ

НОВООБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТ Чехо-Словаччини Вацлав Гавел, у новорічній промові до своїх співгромадян, заявив, що продовж 40 років комуністичний провід володів державою силою брехні та обманства. Сказав він й про те, що країна знаходиться у поважній економічній і екологічній кризі, які можна елімінувати тільки поворотом до людських вартостей, правди, гідности та взаємної поваги і вирозуміння. Кореспонденти засобів масової інформації ствердили, що його промова була спрямована на протверезіння його земляків, які сп'яніли вибором В. Гавела на президента та нової свободи, яку цей його вибір репрезентує, святкували з досі небаченим ентузіязмом. Не забуваючи про широко розповсюджене обурення проти Совєтського Союзу серед чехо-словацького населення. Ось такий дороговказ дає В. Гавель в майбутнє своїм землякам: „Не розумно було б думати, що вся наша сумна 40-літня спадщина походить від когось чужого. Навпаки це є щось, що ми самі на себе наклали"

У СВОЇЙ НОВОРІЧНІЙ ПРОМОВІ провідник Албанії Раміз Алія заявив, що заворушення, які закінчили комуністичне правління у більшості східньо-европейських країн, не матимуть жодного впливу на Албанію, останню твердолінійну комуністичну державу в цьому районі світу. Він також сказав, що строгий режим Комуністичної партії Албанії є добрим для країни.

ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ МОСКВИЧІВ зібралися в день Нового Року на Красній площі, щоби послухати дзвонів катедри св. Василія, які вперше заграли від часу большевицької революції 1917 року. Два 15-хвилинні концерти дзвонів цієї стародавньої московської святині вказують на зростаючу толерантність зі сторони офіційних чинників на звичаї пов'язані з давньою релігійною традицією країни.

КОМУНІСТИЧНІ ПРОВІДНИКИ Болгарії з новим роком приобіцяли, що Болгарія ще в цьому році „смакуватиме овоч свободи". Петар Младенов, провідник Комуністичної партії в своїй новорічній промові заявив, що „1990 рік буде роком демократичних виборів". Продовжуючи свою промову, він підкреслив, що поки це станеться, то „наша ціла спільнота мусить вивчити азбуку демократії". В Болгарії Комуністична партія вже перед тим пообіцяла закинути свій монополь на владу в країні на вимогу населення і може самоліквідуватися. Сподіються, що П. Младенов вже в цьому тижні почне переговори з групами опозиції про те, як найкраще прискорити демократичні зміни.

В АМЕРИЦІ

В ПОНЕДІЛОК, 1-ГО СІЧНЯ, у Ню Йорку почався судовий розгляд справи Вероніки Преґо, яка звинуватила лікарню Кінґс Кавнті і двох лікарів у недбальстві та вимагає відшкодування в сумі 175 міл. дол. Після закінчення медичної школи, коли Вероніці було 25 років, почала працювати з лікарем Джойс Фоґел. Одного разу, прибираючи брудні бандажі, вона вкололася голкою, зараженою АІДС, яку помилково залишила лікар Дж. Фоґел. У 1985 році, коли медичні тести показали, що Преґо має інфекцію АІДС, д-р Ш. Ландсман розповсюдив цю вістку, не зважаючи на конфеденційність справи. Федеральний центр контролі над АІДС зареєстрував вже 19 випадків захворювання медичних працівників, які заразилися в праці, 12 з них вкололися зараженими голками. В. Преґо знає, що вона помре, це є тільки питання часу, але вона не відступає. Її адвокат Даян Вілнер заявила, що головним питанням, яке стоїть перед судом є відповідальність лікарень за безпеку лікарів та медичних працівників, які, працюючи із хворими на АІДС, підлягають великій небезпеці.

ЗРОСТАЄ РОЛЯ ФЕДЕРАЛЬНОГО бюра перепису населення, яке було засноване 200 років тому. „Перепис населення став інтеґральною частиною американської економіки", — сказав Едвард Спар, президент демографічної фірми „Маркет статістікс". Статистичні дані Бюра перепису населення мають велике значення та широко вживаються як у приватному бизнесі так й у великих індустріях. Ще ширше вживання даних про американців у комерційному відношенні передбачається в наступному десятилітті. Наприклад, лікар-ортодентист, який хоче відкрити свій кабінет, отримує дані від Бюра перепису населення про кількість підлітків в багатих родинах, що мешкають в радіюсі 10 миль від його ординарії. Це стало вже загальноприйнятим явищем та широке використання статистичних відомостей про населення в сучасну добу компюторів відкриває велике майбутнє перед федеральним Бюром перепису населення на порозі XXI століття.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money-order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Діячі культури і політичний провід

Революційний рух завжди виносить на шпиль політичного життя особи, які за нормальних відносин не займали би тих становищ. Буває, що винесена вгору на хвилях революції людина з своєї природи має прикмети провідника, але буває теж, що й нарід гірко помиляється у своєму виборі і покликає до влади негідну людину. Не шукаючи далеко — у новітній історії України маємо приклад Симона Петлюри, журналіста, редактора тижневика російською мовою ,,Украінская Жізнь", у Першій світовій війні на піввійськовому пості Союзу Земств (у Галичині невідома установа). Симон Петлюра був активним громадсько-політичним діячем уже перед Першою світовою війною, але напевно не мріяв, що стане головою Директорії, Головним отаманом військ і символом української збройної сили. Чеський драматург Вацлав Гавел, популярний за свою протикомуністичну настанову й відвагу виступити проти диктаторського режиму, напевне не мріяв, що стане президентом Чехо-Словацької Республіки і співпрацюватиме із новообраним головою парляменту Александром Дубчеком, якого у 1968 році прогнав із становища генерального секретаря компартії ЧССР за те тільки, що Дубчек прагнув надати комунізмові ,,людське обличчя". І тут знову наче автоматично насувається порівняння з українською визвольною війною-революцією 1917-20 рр.

Автором Першого Універсалу, першим прем'єром Української Народньої Республіки і першим головою Директорії був Володимир Винниченко, — як чеський Гавел — драматург. Як письменник Володимир Винниченко стоїть між першунами новітньої нашої літератури. Високий, репрезентативний, знаменитий промовець мав ніби всі дані на лідера. Але записався в новітній історії України — негарно. Хиткий, клубок нервів, зависний, втікав із Педагогічного Музею у Києві (осідку Центральної Ради) до свого помешкання, щоб писати драму ,,Між двох сил". На еміґрації у Відні зв'язався з большевицьким урядом у Харкові і виїхав в Україну на пост віцепрем'єра та, на щастя, врятувався втечею, коли занюхав, що йому грозить арешт і смерть. Тритомовий твір В. Винниченка ,,Відродження нації", виданий у Відні, вартісний фактичним матеріялом, текстом різних історичних документів, але має характер пасквілю на український визвольний здвиг з лайливими, глумливими зворотами на адресу Симона Петлюри, якого ненавидів, завидуючи йому популярности і слави. Петлюра згинув з ворожої руки, як небезпечний Москві політичний еміґрант, згинув як мученик за ідею, — Винниченко став прикладом, як недобре, коли навіть дуже талановитий письменник, але тільки письменник, стає за кермою політики. Вацлав Гавел настільки розумний із почуттям самокритики, що прийняв пост президента під умовою, що весною цього року відбудуться у Чехо-Словаччині вибори на базі плюралітету.

Сучасним клясичним прикладом, як революційний рух висуває вперед звичайних громадян, є Лєх Валенса у Польщі, електромонтер портових доків у Ґданську, який здобув собі величезну популярність своєю активністю в робітничій організації ,,Солідарність". В'язнений за виступи проти комуністичної диктатури — став лідером опозиції і виявив таку зручність у тому польському свободолюбному русі, що пропонували йому становище прем'єра. Але мав настільки почуття автокритицизму, що відмовився та перевів на пост прем'єра кандидата ,,Солідарности", людину з високою освітою.

У роздумах над сучасними подіями в Европі й поза нею мимохіть пригадуються паралелі з минувшини України, але й навіть із сучасним тамошнім станом. У минулу суботу Ліна Костенко, виступаючи перед округло 500 слухачами у залі УНДому в Ню Йорку заходами Наукового Т-ва ім. Шевченка, бідкала, що сучасна література в Україні тратить у тому, що деякі дуже талановиті письменники заанґажувалися активно в політиці, ставши передовими діячами Українського Народного Руху за Перебудову. Не називала прізвищ, але вони відомі. Можна сказати: це правда, література, як складова частина культури, тісно залежна від політичної ситуації, від політичної свободи, але щойно практика покаже, чи даний учений або письменник має також хист політика. У нашому випадку треба радіти, що знайшлися взагалі інтелектуали, які зактивізувалися у свободолюбному русі. Так звані енциклопедисти з Вольтером і Руссо у проводі підготовили Велику Французьку Революцію. В Україні немає сьогодні визнаного всіма лідера, немає його і в українській діяспорі. Треба підтримати авторитет тих, які опинилися у проводі.

Микола Бараболяк

ҐОРБАЧОВ І ЙОГО „Г"

Преса має інформувати та намагатись давати як найбільш об'єктивну оцінку подій у світі, щоб не бути джерелом дезінформації й не отуманювати читача. А частина нашої преси на поселеннях те й робить. Багато дечого змінилось на користь в системі совєтського режиму. А деякі наші засоби масової інформації намагаються применшити вагу тих змін, обезцінити їх, і продовжують стару пісеньку, що ніщо, тільки збройна розправа з окупантом, може принести нашому народові визволення. Так наче б ніщо в методах визвольних змагань народів за останні десятиріччя не змінилось.

Сиплються звинувачення на Ґорбачова. Ставиться деколи його на тому самому ніво', що Хрущова і Брежнєва. Уважає дехто, що так як Брежнєв міг без ніякого стриму допускатись злочинів, так Ґорбачов має можність і владу все те відвернути і направити всі злочинства попередників. Мало хто здає собі справу з того, що Ґорбачов, проповідуючи ,,демократію", не може не практикувати її принципів теж на форумах Політбюра і ЦК КПСС, що на всі заходи він мусить мати ,,пляцет" тих органів, що він має проти себе ворожу до нього 20-мільйонову армію бюрократів та, якщо йдеться про національне питання, усі без виїмку росіяни вважають зрусифікування України великим досягненням на шляху до збирання ,,русских" земель, одні в ім'я Маркса, другі ,,святого православ'я", та врешті що доки нема драстичної української ірриденти й український націоналізм не надто вимагаючий, доти втримання політичного стастус кво — виправдане і розумне. Москва дещо звільнила пута під кличем ,,демократизації". Але дальші свободи можуть прийти тільки на нагальну вимогу мас, а того наразі в Україні не видно. То хоч би навіть хто уважав Ґорбачова відповідальним за закріпощення України, бо він черговий у лінії поневолювачів України, то все ж Ґорбачов дав досить доказів, що ставити його на рівні з його попередниками нам на користь не вийде. Він усе ж інакший, коли не праведніший.

Західній світ вважає його людяним, навіть до деякої міри чесним із собою. А в кабінетах урядів не захоплюються так легко людиною з уваги на її ,,гарні очі". Над розчовпанням характеру лідерів світу працюють соціологи, психологи, психіятри, розвідка, навіть астрологи, щоб дати вірну, якомога, сильветку людини. А Ґорбачов вийшов у корисному світлі. Такі лідери політичного світу як Марґарет Тачер, Джордж Буш, Папа Іван Павло II, хіба не такі наївні люди, а вони дають корисну опінію про Ґорбачова, як людину і лідера. Ось хоч би його останній жест на похороні Сахарова. Генеральний секретар партії і президент Союзу прийшов у товаристві прем'єр-міністра Рижкова, щоб поклонитись тлінним останкам великого противника совєтського колоніялізму і варварства.

Пора отже і нам зайняти більш об'єктивне становище до особи Ґорбачова, не вимагати від нього в даних умовах неможливого, не дорікати йому, коли не вдоволяє наші вимоги, брати до уваги його можливості, що він може зробити, а що ні, а головно теж тямити, що режим удоволить — і це треба чітко підкреслити — тільки ті вимоги, які будуть поставлені виразно і то у драстичний спосіб. Ініціятива ніколи не вийде від Москви. Ми вимагаємо, щоб росіяни ,,поправились" і стали направляти заподіяні нам в історії кривди. Того ніколи не буде, бо може крім засудження метод Сталіна, вони вважають, що здійснюють місію ,,збирання русских земель", і це глибоко у їх крові.

Та повертаючись до особи Ґорбачова. Скажете, що це ,,маріння стятої голови" те, що хочу написати. Може, але у політиці треба брати до уваги розумно кожний фактор, який може мати вплив на розвиток подій. Маловідомо про походження і минуле Ґорбачова. Кажуть, що книжку про нього написав відомий письменник Жорес Медведєв, але вона щойно десь друкується. Будуть у ній всі точні дані про нього ? Можна сумніватись. Викреслять напевно те, що натякало б на його українське походження. А все на те вказує. Беру інформації з репортажу кореспондента ,,Вашінґтон Пост", Дейвида Ремника, (число з 1-го грудня 1989 року), який перебував у місці народження Ґорбачова, щоб там зібрати інформації. Ґорбачов народився в березні 1931 року в селі Привільне, яких 60 км на північ від Ставрополя. До середньої школи ходив у містечку Красноґвардійське (яке напевно звалось колись інакше). Походить отже з території, де українські, козацькі поселення, не були так компактні як на Кубанщині, але все ж це на грані тих поселень де вони досить чисельні.

Звітодавець ,,Вашінґтон Пост" пише: ,,Згідно з документами відкритими місцевим комітетом Комуністичної партії, родина Ґорбачових прибула з України 1840 року, в час переселень подібних до тих, які колись ішли на Захід та в Америку. На пам'ятнику поляглим в

(Закінчення на ст. 7-ій)

Яр. Климовський

Книжка, що її варто прочитати

Володимир Барагура, „Як я став журналістом", спогади зі студентських років 1928 — 1934, обкладинка: Іван Брикович, Видавництво ,,Українська книжка", 16 Ріверкрест Ровд, Торонто, Онт., Канада.

Прізвище письменника нам відоме не лише з його п'яти книжкових публікацій та кількох літературних нагород і відзначень за „Меч і книгу", „Калиновий міст", „Направлена кривда", „Витязь лицарського турніру", але його прізвище поміщене в кількох бібліографічних довідниках — українських, американських і міжнародних.

Книжки Барагури цікаві змістом, знаменною особливістю яких є прекрасний стиль і різновид вираження думок у переплетні поетичних образів, саме тому його книжки читаються з великою приємністю й не меншим задоволенням, не відриваючись від них. Остання, що на неї відгукуємось, автор присвятив дружині Марії, впроваджує нас в атмосферу українського студентства перед Другою світовою війною. Книжка пригадує ці часи, головним чином тим усім, що ці часи добре собі пригадують, вона теж не менше цікава і для молодших віком, бо в книжці представлено період часу, що характеризує діяльність їхніх дідів, батьків, ближчих і дальших членів родини.

Читаючи ці блискучі спогади, знайомимось із побутовим життям українських студентів цього часу, пізнаємо працю наших студентів поза університетською програмою. Автор розповідає не лише про різні перипетії, але й улюблені студентські розваги. Будучи студентом стає на шлях журналістики, що була його задушевним бажанням.

Вчитуючись у студентські спогади, находимось у різних ситуаціях, переживаємо з автором наприклад коли його з іншими нашими студентами-колегами оточила брутальна польська поліція на конях, але також автор переплітає свої спогади погідними, а то й дуже веселими епізодами включно до романтичних моментів так як у „Поцілунку перед дзеркалом". Між іншим цей наголовок цікавої розповіді, запозичений із сценічного тексту Фодора, що свого часу йшов у театрі Стадника.

Залюбки читаємо про студентські прогульки — до Стрийського Парку, на Кайзервальд і Високий Замок, не згадуючи підльвівських околиць.

Зчаста згадується ред. Івана Дурбака з його невідступними редакторськими записками й брульйонами та рукописами, що ними мав випхану доволі велику торбу. Інколи стирта паперу захищала його від холоду. Згадує футбольну дружину „Україна", її змагання з польськими дружинами „Погонь", „Чарні" і з жидівською „Гасмонеєю". Також пригадує нам львівського оригінала, який під одну і ту саму мелодію творив примітивні куплети, що їх співав не тільки Львів, але й ціла Галичина.

Ось і зразок:

Трамвай за трамваєм,
за трамваєм трамвай,
а за тим трамваєм
іще один трамвай.

Треба подивляти, що в тому часі ті куплети були до тієї міри популярні, що їх мелодію музика грала на забавах і під неї танцювали включно до автора цих рядків.

Автор згадав також погану витівку співмешканця, поляка з Познаня, який оповів йому таке: одного разу той познаняк, знайшовшись на львівському головному двірці, побачив там заплакану дівчину з маленькою дитиною на руках. Вийшло, що дитина нешлюбна й вона не знає, що має діяти, бо боїться їхати до батьків. Він узяв від неї дитину і сказав їй, щоб вона спокійно верталась у свояси, а він займеться дитиною. Поблизу побачив старшого пана, попросив його потримати на хвилину немовля. Чолов'яга послухав, навіть приспівував дитині. Послухав, бо зрозумів, що людина просить про невеличку людську послугу, бо мусить на хвилину кудись... піти. За той час познаняк утік. Автор одначе не дуже то вірив у „геройство" свого співмешканця, яким він так хвалився.

Справді погідних, а то й веселих епізодів у книжці вдосталь включно до „метрової пам'яті" пані Зосі з харчівні Чарнецького, а втім переповідати все не є нашою ціллю.

Це правда, що книги людину вчать. І мені, читаючи книжку Барагури, стало ясно, що інакше сприймають матеріял жінки, інакше чоловіки. Вірю, що воно так є — поперше, що автор серед інших дисциплін, студіював і психологію, а друге, що йому доводилось самому це перевірити (я з жінками не вивчав матеріялу).

Між іншим автор спогадів приємно згадує Богдана І. Антонича, товариша зі студій, який уже в той час заповідався на не абиякого поета.

Окрему статтю присвятив студентській корпорації „Чорноморе" — Львів.

Також окремо написав про д-ра Василя Кархута, лікаря, письменника, пластуна.

Розповів також про одного із синів господині, в якої мешкав з д-ром Кархутом і Дурбаком. цей син, на ім'я Мирослав мав зацікавлення

(Закінчення на ст. 7-ій)

Василь Михальчук

ШЛЯХИ ЗЛОЧИНІВ НЕ СЛІД ЗАМІТАТИ

Марія Кремінярівська, ,,Вівці, вовки і люди", Видавництво ,,Новий Шлях", стор. 644, Торонто, 1989.

,,Марта стояла, як закам'яніла. Трималась обома руками за сітку, щоб не впасти. Вбирала у себе очима свою дитину. Не плакала. У Надюсі були очі повні сліз, а на устах усмішка, зворушлива, мила, добра усмішка її дитини... Надюсю вивели... Привели маму... В своєму чорному пальті, в своїй гарній чорній, теплій хустці, як Мати Божа, ніжна усмішка, як у Матері Божої, очі, як Матері Божої, повні любови... Мама нічого не сказала, з очей її покотились сльози і дивилась вона так, що вся її душа була в цьому погляді..."

Так описує автор кількахвилинне побачення зі своєю донькою Надею і зі своєю мамою після арешту большевиками, після їхнього приходу на Волинь у вересні 1939 року. Подія відбувається у жорстокій в'язниці міста Крем'янця Тернопільської области, почерез яку тоді пройшов весь юний цвіт української молоді Крем'янецького повіту. На протязі півтора року свого перебування у Крем'янці, НКВД вирвало із сіл і містечок найактивніше населення, його розтоптало у цій в'язниці, а тих, кого воно там не роздавило, вивезло на простори Казахстану або й в найдальші кутки Сибіру, щоб його там розтоптувати.

Чому? — стає питання. Чому большевицька система, де б вона не ставала на ноги, намагалась у першу чергу знищити здорово думаючі верстви народу? Чому вона сіяла скрізь ненависть людини до людини?

Відповідь на ці питання лежить у самій природі цієї системи, у її господарській і суспільній неспроможності дати розв'язку на пекучі проблеми людської спільноти. З цього і випливає недовір'я та ненависть до інакодумаючих і до всякої логічної настанови людини. Відсутність чіткої спромоги поставити на гідний рівень справу вдоволення основних потреб культурного життя громади, заставляє цю систему до постійного скидання відповідальности на всі суспільні верстви — в тому і на робітничі — висікаючи у них найцінніші і найбільше життєздібні елементи.

Виходячи з цього ствердження, всі злочини большевицької системи — нехай читач мені простить таку голу правду без найменшого гриму — є певною закономірністю. Так довго, як Комуністична партія буде намагатися притримуватися принципу диктатури ,,пролетаріяту", себто диктатури своїх керівних органів, і топтатиме демократичний плюралізм, вона все стремітиме до злочинів проти людства, до беззаконня і як така — вона себе автоматично ставитиме поза закон.

У своїй книзі Марія Кремінярівська веде читача, на протязі майже двадцяти років — вона арештована восени 1939 року і звільнена остаточно в 1958 році — почерез все пережите і бачене... Воно починається у Крем'янці у згаданій в'язниці, іде почерез всю Україну у загиджених товарових вагонах, над якими несеться, уявно, звучна мелодія совєтської пісні ,,жить стало лучше, жить стало весєлєй!" та опиняється у Казахстані. Він, читач, безсило дивиться на знущання большевицького режиму над людиною, на всю сваволю поліційних її чинників. Простими штрихами авторка змальовує образ побуту і переживань. Не тільки своїх власних, але й своїх ближчих співтоваришів недолі. І під тим оглядом, її книга не тільки документ про большевицьке беззаконня, але також цінний соціологічний дослід.

Життя зеків було жахливе з приводу важких природних умовин: неприхильний клімат для людини прибулої здалека, брак належної одежі, невідповідні приміщення, відсутність основних умов гігієни, мінімальне віджвлення, тяжкі роботи; але його ще більше обтяжувала тваринна ненависть наглядачів і поліційних чинів. Там, у таборах заслання, схрещувалися всі умови для свідомого нищення депортованих.

А все таки вони трималось і якийсь маленький вогник, прихований у найдальших закутинах душі, підігрівав і нашіптував сили до дальшої боротьби з беззаконням. В ім'я чого? Для чого?

Відповідь на це питання знаходимо у книзі, коли авторка устами Неґруш каже: ,,...Ґаня жива і буде жити. І все переживе, бо має мету: знайти своїх дітей". В інших — метою буде вичікування вибуху війни німців із совєтами. Ще в інших — пережити знущання, щоб засвідчити про злочини. Чітко поставлена, мета дає певне цілеспрямовання борні за життя і все заставляє до дальших зусиль.

Коли Марію звільняють з першого заслання в Казахстані, їй забороняють поселитись наново у Крем'янці. Це відомий прийом большевицької системи. Вона їздить по всій Україні, але скрізь та сама відмова у приписі. Скрізь же та сама система, з тим самим беззаконням. І коли, все таки, вона чудом ,,причеплюється" у Крем'янці, то не надовго. Марію арештовують і

(Закінчення на ст. 8-ій)

Слава Рубель

АРҐЕНТИНА І БРАЗИЛІЯ ВШАНУВАЛИ Т. ШЕВЧЕНКА

II.

При вході роздавано двомовний листок, на якому було написано ,,В честь 175-ліття народження Т. Шевченка". По середині — портрет, на якому читаємо: ,,Чи твої діти говорять моєю мовою" (проєкт Б. Певного). На 4-ій сторінці була стаття ,,Право на навчання української мови", в якій сказано: ,,Українська громада Парани спромоглася на великий здобуток в культурній ділянці, а саме: включення в новій конституції штату Парана права на навчання української мови (де є наші громади) в урядових школах, і т.д. Це досягнено завдяки посолці Вірі Відчимишин Ачіберт, але сумно дивився з великого портрету на сцені наш геній Тарас, сумні були й гості, які нічого не розуміли, бо крім привіту Ю. Шимка українською мовою, програма була мовою португальською.

Після концерту зустріч з виконавцями програми і мешканцями Куритиби теж не радувала, бо тільки були спорадичні випадки де можна було розговоритися по-українськи, інші знали тільки кілька слів. Хотілося б вірити, що це тільки припадок зустрічі, бо в Куритибі багато володіє українською мовою, а при можливості навчання у школах число напевно збільшиться, а головно серед молодшого покоління.

В неділю вранці два автобуси з туристами виїхали до Прудентополісу на відкриття пам'ятника Т. Шевченкові. Яка різниця. Тут нас щиро вітають хлопці і дівчата в чудових народних одягах і такою ж гарною українською мовою. Вони стоять групами, підходять до кожного, усміхнені, веселі. Видніють написи: ,,Дякуємо за Шевченка" і ,,Прудентополіс вітає гостей". Святкування розпочато архиєпейською Службою Божою, яку відправив Владика УКУ Є. Кривий з численною участю духовенства та присутністю православних священиків...

Після Служби Божої, на площі Україна, зокрема приготованої для цієї події, відбулося відслонення пам'ятника Т. Шевченкові. Відправлено соборний молебень, в якому взяли участь тисячі вірних в однострoях з Арґентини.

Офіційно свято вікрив голова місцевого Шевченківського комітету П. Жирий. Після цього Ю. Шимко в товаристві скульптора Л. Молодажанина, голови комітету П. Жирого, голови канадсько-американського комітету д-ра В. Іваницького і посолки Віри Відчимишин довершили акт відслонення пам'ятника, який поблагословив Владика Є. Кривий зі священиками обох віровизнань.

Президент СКВУ Ю. Шимко, вітав духовенство, представників центральних установ і всіх зібраних та підкреслив, що Конференцію Українських Пластових Організацій у діяспорі репрезентує С. Рубель, а Спілку Української Молоді Мирослав Шміґель. Далі промовляли: посолка В. Ачіберт, Евгенія Мазепа від міністерства культури, майор міста Пруденотполіс, а на закінчення голова канадсько-американського комітету д-р В. Іваницький з'ясував потребу будови пам'ятника Т. Шевченкові в центрі українського поселення в Бразилії, та подякував тим, які своїми пожертвами і співпрацею допомогли завершити це високопатріотичне діло.

Сам пам'ятник складається з центральної частини постументу, на якому видніє чудова фіґура поета з молодому віці і двох пірамідних конструкцій з ґраніту, які знаходяться по обох боках пам'ятника, на яких є вміщені таблиці про поета і фундаторів.

Гості з України привезли землю з могили Т. Шевченка з Канева, яку після того замуровано. Тисячі мешканців Пруденотполісу і околиці були свідками великого досягнення і національної і духової обнови.

Після полуденку відбувся концерт на стадіоні Ашіґер, де взяло учать понад 8,000 людей. Програма концерту була подібна як і на попередніх: виступ бандуристів Арґентини і Бразилії з диригентом Валентиною Родак, танцювальна група і тріо ,,Світлиця" з України. Тут згадано Миколу Чорного, завдяки ініціятиві й праці якого зацікавлення бандурою зростає з чого громада є горда і М. Чорному вдячна.

Повертаючись ввечорі до Куритиби, в кожного було приємне почуття пережитого, та вдячність, що бразилійська Україна старається зберегти свою мову і традицію.

• • •

До урочистих святкувань в Арґентині і Бразилії чимало причинився Ю. Шимко, який брав участь в кожній імпрезі, що відбувалася та промовляв до зібраних. Він відвідав поселення в Арґентині, в Буенос Айресі, околиці Міссіонес, Апостолєс, Обера, Жардін, Посадос і Америку. Всюди зустрічався на тільки з центральними українськими організаціями, але перш за все старався нав'язати контакт з урядовими чинниками даної місцевости. І так, в Буенос Айресі найголовніша зустріч була з міністром внутрішніх справ, де темою була справа відкриття арґентинського консуляту в Києві та нав'язання економічних контактів безпосередньо з Україною. Другою метою була справа української мови, щоб можна було викладати її в державних школах в провінції Міссіонес, якщо буде: 1) певна кількість студентів, 2) прохання і дозвіл батьків, 3) добір кваліфікованих учителів. Він теж мав інтерв'ю в двох найбільше почитних часописах, ,,Ля Націон" і ,,Ля Пренса", в яких через два дні появилися чотири статті зі знімками.

У Посадос Ю. Шимко зустрічався з губернатором провінції Міссіонес, та відвідав будинок леґіслятури, де говорив із спікером парляменту. У справі української мови відвідував він посла провінційної леґіслятури та члена федерального парляменту, конґресмена Маріяна Баланду (українського походження). Мав інтерв'ю на телевізії, де порушив питання поселення в Арґентині. Дав інтерв'ю для найбільшої радіостанції, власник якої є колишній суддя Павло Варениця.

На його думку, найкраще зорганізована і найбагатша громада є в Апостолесі, яка має своїх представників у міському уряді. Тут є велика компанія де виробляють чай ,,Росемонд", власник українець П. Жерба. Перед виїздом до Бразилії, відвідав українську громаду в Параґваю. Стан громади та загальний рівень життя найкращий за всі країни Південної Америки, де поселились українці. В Параґваї живе коло 3,500 українців, з того приблизно 2,000 в місці Енкарнасіон, де є понад 100 українських підприємців. Це є надзвичайно високе число у відношенні до числа української громади і вказує на її високий рівень. Відвідини української громади в Бразилії були без сумніву кульмінаційною частиною поїздки. Крім офіційних святкувань, на протязі двох днів Ю. Шимко відвідав шість місцевостей, розкинутих по просторах Парани, а зокрема ізольовані та відсталі колонії, де люди живуть в примітивному стані, так як жили поселенці ще 100 років тому. Ці поїздки глибоко зворушили президента СКВУ, який заявив громаді, що такий стан не можна дальше толерувати.

(Закінчення на ст. 7-ій)

ПРОТОКОЛ

РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці в днях від 22-го до 26-го травня 1989 р.

(2)

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

Закінчення

СТАН ЧЛЕНІВ

АКТИВНЕ ЧЛЕНСТВО СТАН АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ З 31-го ГРУДНЯ 1988 РОКУ

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	10,990	$20,119,995
Дорослі	28,829	58,028,550
Акцидентові грамоти	6,218	31,090,000
Разом	46,037	$109,238,545

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ АКТИВНОГО ЧЛЕНСТВА РОКІВ 1987 та 1988

	Число членів 12.31.1987	Число членів 12.31.1988	Прибуток або втрата
Молодь	11,404	10,990	-414
Дорослі	30,724	28,829	-1,895
Акцидентові грамоти	6,511	6,218	- 293
Разом	48,639	46,037	-2,602

СТАН АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума забезпечення члена
1979	64,835	$111,440,307	$1,718
1980	63,085	110,935,891	1,758
1981	61,231	110,451,345	1,804
1982	59,351	109,376,867	1,843
1983	57,482	109,064,497	1,897
1984	55,530	110,922,372	1,998
1985	53,569	111,976,280	2,090
1986	51,199	110,896,253	2,166
1987	48,639	110,178,580	2,265
1988	46,037	109,238,545	2,373

СТАН ЗАГАЛУ ЧЛЕНСТВА З 31-го ГРУДНЯ 1988 РОКУ ЧЛЕНИ АКТИВНІ, НА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ І НА БЕЗПЛАТНОМУ ПРОДОВЖЕННІ

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	10,990	$20,119,995
Дорослі	28,829	58,028,550
Акцидентові грамоти	6,218	31,090,000
Молодь на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	7,256	6,782,961
Дорослі на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	18,684	17,553,639
Разом 31-го грудня 1988 р.	71,977	$133,575,145

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ ЗАГАЛУ ЧЛЕНСТВА РОКІВ 1987 і 1988

	Число членів 12.31.1987	Число членів 12.31.1988	Прибуток, або втрата
Молодь	18,553	18,246	- 307
Дорослі	49,091	47,513	-1,578
Акцидентові грамоти	6,511	6,218	- 293
Разом	74,155	71,977	-2,178

СТАН УСІХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума забезпечення члена
1979	85,928	$128,231,660	$1,492
1980	84,667	128,360,858	1,516
1981	83,409	128,587,243	1,542
1982	82,202	128,450,766	1,563
1983	80,762	128,891,892	1,596
1984	79,744	132,099,721	1,657
1985	77,964	133,437,448	1,712
1986	76,141	133,322,166	1,751
1987	74,155	133,383,011	1,799
1988	71,977	133,575,145	1,856

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ЧИСЕЛ ЧЛЕНСТВА І СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАН З 31-го ГРУДНЯ 1988 РОКУ

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	10,990	$20,119,995
Дорослі	28,829	58,028,550
Акцидентові грамоти	6,218	31,090,000
Разом активні члени	46,037	$109,238,545
Молодь на виплач. забезпеченні і на безпл. продовженні	7,256	$6,782,961
Дорослі на виплач. забезпеченні і на безпл. продовженні	18,684	17,553,639
Разом неактивні члени	25,940	$24,336,600
Разом усі члени	71,977	$133,575,145

ДОДАТКОВІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Забезпечення платника вкладок на грамотах Деп. Молоді	1,860	$3,579,000
Подвійне забезп. на випадок смерти в наслідок нещасливого випадку	12,341	24,692,004
Разом додаткові забезпечення		$28,271,004
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ ТА ЇХНЯ ЗАГАЛЬНА СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	71,977	$161,846,149

ПОРІВНЯННЯ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 1987 і 1988 РОКІВ

	Сума забезп. 12.31.1987	Сума забезп. 12.31.1988	Прибуток, або втрата
Молодь	$18,921,234	$20,119,995	+$1,198,761
Дорослі	58,702,346	58,028,550	-673,796
Акцидентові грамоти	32,555,000	31,090,000	-1,465,000
Молодь на випл. забезп. і на безпл. продовженні	6,551,942	6,782,961	+231,019
Дорослі на випл. забезп. і на безпл. продовженні	16,652,489	17,553,639	+901,150
Разом	$133,383,011	$133,575,145	$192,134

ДОДАТКОВІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Забезп. платника вкладок на грамотах Деп. Молоді	$3,755,000	$3,579,000	-$176,000
Подвійне забезп. на випадок смерти в наслідок нещасливого випадку	25,970,297	24,692,004	-1,278,293
Загальна сума забезпечення	$163,108,308	$161,846,149	-$1,262,159

ЗАГАЛ ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО КЛЯСАХ Стан з 31-го грудня 1988 року

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
T-16 (Кл. 1)	137	$183,000
P-70 (Кл. 2.)	118	42,895
TP-65	1,257	1,257,000
P-20	3,652	7,680,000
E-20	2,539	3,375,100
E-18	2,289	3,571,000
P-65	142	485,000
E-65	293	966,000
W-SP	223	900,000
E65-SP	265	1,142,000
T-23	68	470,000
W	7	48,000
Разом активні члени	10,990	$20,119,995
Члени на випл. забезпеченні	6,382	5,718,904
Члени на безпл. продовженні	874	1,064,057
Разом неактивні члени	7,256	$6,782,961
Разом у Департаменті Молоді	18,246	$26,902,956

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
Кляса 1 (Старий рід забезп.)	10	$8,250
P-70 (Кляса 2)	46	39,500
T	553	518,750
W	9,022	10,478,900
P-20	7,619	14,095,400
P-65	965	2,697,000
E-18	1	1,000
E-20	6,931	9,542,500
E-65	1,941	5,620,000
DP-60	126	124,750
DP-65	707	2,535,500
T-5	114	2,105,000
T-10	420	8,150,000
W-SP	228	848,000
E-65-SP	132	671,000
DT-30	1	80,000
ART	13	513,000
Разом грамоти життєв. забезп.	28,829	$58,028,550
Грамоти акцидентового забезп.	6,218	31,090,000
Разом всі активні члени	35,047	$89,118,550
Члени на виплаченому забезпеченні	17,181	15,127,967
Члени на безплатному продовженні	1,503	2,425,672
Разом неактивні члени	18,684	$17,553,639
Разом у Департаменті Дорослих	53,731	$106,672,189

ПІДСУМКИ

Департамент Молоді	18,246	$26,902,956
Департамент Дорослих	53,731	106,672,189
ВСІ ЧЛЕНИ РАЗОМ	71,977	$133,575,145

ПОЯСНЕННЯ КЛЯС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

T-16 (Кл. І.) — Термінове забезпечення молоді до 16-го року життя.

P-70 (Кл. II.) — забезпечення платне по смерті з вкладками платними до 70-го року життя (Деп. Молоді).

TP-65 — термінове забезпечення на $1,000 із автоматичною зміною на 23-му році життя на клясу P-65 і суму $5,000 забезпечення.

E-18 — вивінувальне забезпечення молоді платне у 18-му році життя.

P-20 — забезпечення платне по смерті з вкладками платними впродовж 20 років.

E-20 — 20-літнє вивінувальне забезпечення.

P-65 — забезпечення платне по смерті з вкладками платними до 65-го року життя.

E-65 — вивінувальне забезпечення платне у 65-му році життя.

E-65-SP — вивінувальне забезпечення платне у 65-му році життя з одноразовою вкладкою.

Кляса І (Старий рід забезп.), — забезпечення платне по смерті, без резерви, з вкладками платнкми впродовж цілого життя.

P-70 Кл. 0 — забезпечення платне по смерті з вкладками платними до 70-го року життя.

W — забезпечення платне по смерті з вкладками платними впродовж цілого життя.

W-SP — забезпечення платне на ціле життя по смерті з одноразовою вкладкою.

DP-60 — забезпечення з подвійною сумою посмертного до 60-го року життя і вкладками платними впродовж цілого життя.

DP-65 — забепечення з подвійною сумою посмертного до 65-го року життя і вкладками платними впродовж цілого життя.

T-5 — термінове забезпечення на 5 років для дорослих членів.

T-10 — термінове забезпечення на 10 років для дорослих членів.

T-23 — термінове забезпечення до 23-го року життя.

ART — щорічно відновлюване термінове забезпечення.

DT-30 — термінова грамота на 30 років із зменшуваною сумою забезпечення.

ADD — акцидентове забезпечення.

ЧИСЛА ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО СТЕЙТАХ І ПРОВІНЦІЯХ

Стан з 31-го грудня 1988 року

П. ч.	Стейт Провінція	Число членів	Їх сума забезп.	Число Відділів
1.	Pennsylvania	16,289	$27,662,403	96
2.	New Jersey	10,369	22,243,095	52
3.	New York	12,711	21,049,364	67
4.	Ontario Canada	4,018	10,589,415	35
5.	Illinois	7,358	10,422,130	25
6.	Ohio	5,952	10,294,838	29
7.	Michigan	4,145	8,319,099	13
8.	Connecticut	1,978	3,290,138	12
9.	Quebec, Canada	1,240	3,074,611	7
10.	Maryland	1,023	1,877,365	6
11.	Rhode Island	658	1,842,532	5
12.	Massachusetts	874	1,779,864	8
13.	Florida	519	1,657,577	4
14.	Minnesota	686	1,629,241	4
15.	Saskatchewan, Canada	442	1,524,794	6
16.	Delaware	419	844,550	2
17.	Manitoba, Canada	373	766,258	2
18.	Dist. of Columbia	297	697,721	1
19.	California	378	664,619	3
20.	Indiana	445	662,950	4
21.	Alberta, Canada	176	465,150	5
22.	Virginia	136	422,500	1
23.	Missouri	429	398,550	4
24.	West Virginia	202	263,426	1
25.	Nebraska	202	214,787	3
26.	Wisconsin	154	199,500	2
27.	Arizona	94	163,500	1
28.	Kansas	127	162,500	1
29.	Colorado	82	111,000	1
30.	New Hampshire	57	90,477	1
31.	British Columbia, Canada	39	70,800	1
32.	Washington	35	47,500	1
33.	Texas	34	44,891	1
34.	Oregon	11	10,500	1
35.	North Dakota	17	9,500	2
36.	Maine	6	6,000	1
37.	Nova Scotia, Canada	2	2,000	1
	Разом	71,977	$133,575,145	409

ЧИСЛА ЗАГАЛУ ЧЛЕНІВ, АКТИВНИХ І НА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ТА НА БЕЗПЛАТНОМУ ПРОДОВЖЕННІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСЯГНЕНИМ ВІКОМ

Без грамот акцидентового забезпечення

Стан з 31-го грудня 1988 року

Вік	Число членів	Їх сума забезпечення	Смертні випадки у 1988 році: Число	Їх сума забезпечення
0	132	$90,989		
1	104	76,302		
2	143	98,992	1	$3,000
3	168	115,630		
4	165	118,100		
5	209	155,213		
6	246	191,313		
7	280	209,464		
8	352	277,655		
9	431	332,142		
10	478	372,476		
11	563	486,434		
12	744	629,419		
13	805	706,153		
14	987	845,802		
15	939	841,617		
16	1,128	980,775	1	1,000
17	1,086	1,005,174		
18	1,342	1,232,907		
19	1,482	1,370,177	1	500
20	1,699	1,662,495		
21	1,936	1,883,087		
22	2,084	2,122,449		
23	2,152	2,283,687		
24	2,088	2,149,091		
25	1,873	2,076,476	1	500
26	1,475	1,700,684		
27	1,110	1,281,702		
28	891	1,121,914	1	1,000
29	741	939,232	2	6,000
30	670	878,057	1	1,000
31	586	793,540	2	3,000
32	572	760,279	3	5,000
33	453	600,900		
34	449	772,026	1	1,000
35	398	587,482	1	5,000
36	417	734,035		
37	414	620,798		
38	376	651,819	1	1,000
39	392	841,885		
40	405	722,235	2	1,000
41	477	984,212	1	1,000
42	558	1,151,526	8	5,500
43	578	949,356		
44	541	964,876	1	500
45	616	1,181,633	1	5,000
46	916	1,655,914	1	1,000
47	984	1,953,084	1	5,000
48	839	2,035,214	2	3,000
49	789	1,720,836	2	2,000
50	938	2,039,781		
51	1,015	1,909,969	2	1,500
52	1,065	2,916,529	2	2,000
53	992	2,141,664	2	2,000
54	1,093	2,144,061	3	5,000
55	1,060	2,496,264	6	5,000
56	1,021	2,009,791	5	10,000
57	1,034	2,237,322		
58	955	2,347,286	8	7,500
59	934	1,688,815	6	9,000
60	884	1,772,420	10	15,000
61	823	1,836,286	10	11,900
62	717	1,513,483	7	8,500
63	737	1,527,527	22	30,500
64	643	1,363,276	29	30,763
65	631	1,245,320	28	24,356
66	631	1,249,964	37	30,000
67	617	1,317,944	54	53,000
68	571	1,062,774	40	38,000
69	648	1,339,250	23	17,499
70	611	1,194,978	27	28,500
71	645	1,024,500	22	17,920
72	590	925,000	24	22,000
73	544	853,000	32	30,000
74	573	953,500	33	25,500
75	550	898,500	22	23,810
76	553	1,002,000	26	20,250
77	558	1,013,000	32	25,131
78	522	927,000	38	32,500
79	529	952,000	16	17,000
80	500	1,124,000	26	28,018
81	481	972,655	18	12,800
82	439	807,500	16	9,500
83	422	902,000	27	20,300
84	394	880,000	13	8,300
85	350	826,028	25	17,598
Понад 85 років	1,224	3,152,500	171	116,782
Разом	65,759	$102,485,145	897	$809,428

КАНАДА

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ В 1988 РОЦІ

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	36	$195,000
Дорослі	42	280,000
Акцидентові грамоти	12	60,000
Разом у 1988 році	90	$535,000
Нові члени у 1987 році	138	$581,500

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Число членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума забезп.
1979	359	$1,364,000	$3,799
1980	305	968,000	3,173
1981	343	919,500	2,681
1982	228	631,500	2,770
1983	201	713,500	3,550
1984	265	1,462,000	5,517
1985	260	1,080,000	4,154
1986	187	639,000	3,417
1987	138	581,500	4,214
1988	90	535,000	5,944

ЗАГАЛ ЧЛЕНСТВА УНС В КАНАДІ Стан з 31-го грудня 1988 року

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	1,204	$2,619,500
Дорослі	2,972	6,872,050
Акцидентові грамоти	1,145	5,725,000
Разом активні члени	5,321	$15,216,550
Грамоти на виплаченому забезп. і на безплатному продовженні	969	$1,276,478
Разом усі члени	6,290	$16,493,028

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ АКТИВНОГО ЧЛЕНСТВА КАНАДИ РОКІВ 1987 і 1988

	Число членів 12.31.1987	Число членів 12.31.1988	Прибуток або втрата
Молодь	1,274	1,204	-70
Дорослі	3,267	2,972	-295
Акцидентові грамоти	1,207	1,145	-62
Разом	5,748	5,321	-427

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ ЗАГАЛУ ЧЛЕНСТВА КАНАДИ РОКІВ 1987 і 1988

	Число членів 12.31.1987	Число членів 12.31.1988	Прибуток або втрата
Молодь	1,274	1,204	-70
Дорослі	3,267	2,972	-295
Акцидентові грамоти	1,207	1,145	-62
Грамоти на випл. забезп. і на безпл. продовженні	927	969	+42
Разом	6,675	6,290	-385

ПОРІВНЯННЯ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЧЛЕНСТВА КАНАДИ В РОКАХ 1987 і 1988

	Сума забезп. 12.31.1987	Сума забезп. 12.31.1988	Прибуток або втрата
Молодь	$2,578,500	$2,619,500	+$41,000
Дорослі	7,336,650	6,872,050	-464,600
Акцидентові грамоти	6,035,000	5,725,000	-310,000
Разом активні члени	$15,950,150	$15,216,550	-$733,600
Разом грамоти на випл. забезп. і на безпл. продовженні	1,201,521	1,276,478	+74,957
Сума забезпечення всіх членів	$17,151,671	$16,493,028	-$658,643

СТАН УСІХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В КАНАДІ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезпечення	Перес. сума забезп. члена
1979....	8,545	$18,991,485...	$2,223
1980....	8,361	18,813,431.....	2,250
1981....	8,193	18,623,087.....	2,273
1982....	7,921	18,157,259.....	2,292
1983....	7,564	17,693,510.....	2,339
1984....	7,476	18,165,181.....	2,430
1985....	7,248	18,156,842.....	2,505
1986....	6,973	17,462,024.....	2,504
1987....	6,675	17,151,671.....	2,570
1988....	6,290	16,493,028.....	2,622

ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ

ЧИСЛА ДОДАТКОВИХ ГРАМОТ У ДЕП. ДОРОСЛИХ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число всіх дор. членів	Число додаткових грамот
1979	41,641	3,949
1980	40,456	3,896
1981	39,763	3,802
1982	38,519	4,071
1983	37,153	4,090
1984	35,537	3,951
1985	34,315	3,774
1986	32,564	3,597
1987	30,724	3,482
1988	28,829	3,871

ЧИСЛА ГРАМОТ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСНОВНИХ І ДОДАТКОВИХ

Стан з кінця року	Основні грамоти	Додаткові грамоти	Разом
1963	282	796	1,078
1964	468	1,257	1,725
1965	648	1,501	2,147
1966	871	1,751	2,622
1967	981	1,956	2,937
1968	1,071	2,149	3,220
1969	1,035	2,329	3,634
1970	1,514	2,549	4,063
1971	1,628	2,728	4,356
1972	1,872	2,955	4,827
1973	2,220	3,324	5,544
1974	2,376	3,533	5,909
1975	2,469	3,586	6,055
1976	2,534	3,650	6,184
1977	2,743	3,836	6,579
1978	2,850	3,922	6,772
1979	2,903	3,959	6,862
1980	2,953	3,934	6,887
1981	2,965	3,890	6,855
1982	2,933	3,831	6,764
1983	2,907	3,875	6,782
1984	2,907	4,073	6,980
1985	2,924	4,080	7,004
1986	2,868	3,923	6,791
1987	2,754	3,757	6,511
1988	2,697	3,521	6,218

СМЕРТНІСТЬ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ
(Відсоткові числа, базовані на віку членів та віку грамот)

Рік	% смертности
1965	54.4
1966	59.2
1967	58.8
1968	61.4
1969	58.09
1970	54.71
1971	57.22
1972	65.10
1973	52.79
1974	61.03
1975	51.33
1976	50.86
1977	52.51
1978	55.4
1979	54.5
1980	51.61
1981	48.52
1982	51.32
1983	47.38
1984	49.47
1985	47.39
1986	51.27
1987	45.26
1988	43.59

ЧЛЕНИ ПЕРЕДПЛАТНИКИ „СВОБОДИ"

Стан з кінця року	Ціни 65 ц.	Місячної 50 ц.	передплати 30 ц.	Разом усіх передплатн.
1965	11,951	374	2,100	14,425
1969	11,218	71	1,629	12,918
1970	10,691	57	1,480	12,228
1971	10,430	47	1,318	11,795
1972	10,257	38	1,159	11,454
1973	10,215	38	1,020	11,273
1974	10,055	31	895	10,981
1975	9,892	23	799	10,714
1976	9,823	24	706	10,553
1977	9,703	19	600	10,322
1978	9,543	14	509	10,066
1979	9,359	11	434	9,804
1980	9,071	5	363	9,439
1981	8,777	2	307	9,086
1982	8,386	1	254	8,641

Стан з кінця року	Ціни $1.25	Місячної 50 ц.	передплати 30 ц.	Разом усіх передплатн.
1983	7,953	1	210	8,164
1984	7,493	1	175	7,669
1985	7,093	2	143	7,238
1986	6,541	2	114	6,657
1987	6,185	2	96	6,283
1988	6,216	2	77	6,295

ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ У РОКАХ ВІД 1933 ДО 1988 ТА СТАН ЧЛЕНСТВА ЗА КОНВЕНЦІЙНИМИ ЗВІТАМИ

Рік	Число нових членів	Число всіх членів з кінцем даного року
1933	2,502	30,314
1934	2,870	
1935	2,161	30,335
1936	3,113	
1937	2,814	
1938	4,492	
1939	5,300	
1940	5,564	38,167
1941	3,859	
1942	3,240	
1943	3,191	
1944	4,085	
1945	2,990	45,720
1946	2,804	
1947	3,306	
1948	4,221	
1949	8,154	56,983
1950	8,710	
1951	7,313	
1952	5,733	
1953	4,682	70,221
1954	3,426	
1955	3,490	
1956	3,343	
1957	4,430	72,438
1958	3,727	
1959	4,998	
1960	3,567	
1961	4,830	81,441
1962	4,093	
1963	4,446	
1964	4,398	
1965	4,896	86,059
1966	4,994	
1967	4,400	
1968	3,872	
1969	5,462	89,107
1970	5,252	89,209
1971	4,056	88,366
1972	4,216	88,213
1973	4,668	89,119
1974	4,005	89,069
1975	3,111	88,112
1976	3,071	87,729
1977	3,743	87,655
1978	2,982	87,075
1979	2,648	85,928
1980	2,239	84,667
1981	2,368	83,409
1982	2,483	82,202
1983	2,145	80,762
1984	2,190	79,744
1985	1,956	77,964
1986	1,783	76,141
1987	1,362	74,155
1988	1,161	71,977

ПЕРЕСІЧНИЙ ВІК ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ
(Числа з конвенційних звітів)

31-го грудня 1953 року	41	років
31-го грудня 1957 року	36	років
31-го грудня 1961 року	39.91	років
31-го грудня 1965 року	37.6	років
31-го грудня 1969 року	38.89	років
31-го грудня 1973 року	40	років
31-го грудня 1974 року	41.06	років
31-го грудня 1975 року	41.6	років
31-го грудня 1976 року	40.78	років
31-го грудня 1977 року	42.29	років
31-го грудня 1978 року	44.5	років
31-го грудня 1979 року	43.11	років
31-го грудня 1980 року	43.55	років
31-го грудня 1981 року	43.94	років
31-го грудня 1982 року	44.43	років
31-го грудня 1983 року	45.02	років
31-го грудня 1984 року	45.37	років
31-го грудня 1985 року	44.34	років
31-го грудня 1986 року	44.90	років
31-го грудня 1987 року	41.40	років
31-го грудня 1988 року	40.14	років

Звіт головного касира Уляни Дячук

Рік 1988 буде записаний в історії української нації, як рік багатолюдних відзначувань великого ювілею 1000-ліття від дня коли князь Володимир Великий актом хрещення впровадив Християнство в Київській Русі. Християнство об'єднало наш нарід у вірі та дало визначних мужів Церкви і народу. Воно дало почин новій культурі, науці, письменству, музиці, архітектурі, законодавству.

Найменше величаво відзначувано цей знаменний ювілей саме там, де ця велика подія і відбулася, на Україні. Ворог нашої нації, московська атеїстична влада, не дозволив на гідні та многолюдні святкування, але з поміччю фальшивої пропаганди у цілому світі старався присвоїти собі цей ювілей. Тому завданням вільних українців було не тільки відзначувати цей історичний факт, але відвойовувати нашу історію, ставати в обороні нашої правди і нашої славної минувшини.

За 1988 р. економіка ЗСА зросла на дуже імпозантних 3.9%, так, що цей рік був вже 6-тим з черги постійного економічного розвитку, що допомогло знизити число безробітних до найнижчого рівня за останніх 15 літ.

Беручи до уваги головні складові сектори господарства, побачимо, що коли комерційна діяльність і індивідуально-споживчі сектори мали поважний зріст, зате експорт довершив найбільше імпонуючий зріст, що дало стимул цілій господарській системі. Пожвавлення експортів завдячується зниженні валютного курсу американського доляра.

Але в році великих економічних досягнень були також поважні проблеми, які, на жаль, тривають вже довший час, а це: дефіцит у федеральному бюджеті та дефіцити у федеральному торговельному білянсі. Заразом, під час року, по роках деякої стабільності скріпились інфляційні тенденції, тобто поширення зросту цін, а це спонукало центральний банк змінити наставлення монетарної політики. В результаті сповільнився монетарний та кредитовий зріст, а в парі з цим піднялася вгору відсоткова стопа, особливо коротко-реченцеві відсотки піднялися до найвищого рівня за останні чотири роки. Відсотки на довготермінові бонди зросли помірковано. В міжчасі ціни акційного капіталу підскочили значно вгору.

Загально, 1988 рік був задовільним роком та приніс позитивні інвестиційні результати.

Фінансовий звіт УНСоюзу за 1988 рік має за ціль поінформувати членство нашої установи про фінансовий стан організації, якій вони довірили своє життєве забезпечення. Заразом цей звіт також доказує, що УНСоюз, це не тільки забезпеченева установа, але він своєю пресою, оселею Союзівка, своєю сильною фінансовою базою є промотором і душею різних починів і акцій цілої української громади.

Звіт складається з довгих колон цифер, але пояснення до звіту дають повний перегляд фінансового стану і доповнюють там, де самі цифри всього не можуть виявити.

Прибутки

Сума загальних прибутків у 1988 році виносила 11,876,378 дол. і зросла тільки на 18,391 дол. у порівнанні з 1987 роком, але на суму 447,676 у порівнанні з 1986 р.

Сума одержаних вкладок дала 2,702,297 дол., на суму 152,235 дол. менше, чим одержано у 1987 р. На це склалися різні причини, як на примір: нижчі вкладки за нові роди забезпечення, менше число приєднаних нових членів, менше продано грамот з одноразовою вкладкою та відійшли члени з вищими вкладками.

Загальна сума відсотків від інвестицій дала 6,385,155 дол. В порівнанні з попереднім роком, ця сума була меншою на 290,876 дол. від суми з минулого року. Причиною було, що Корпорація Дому УНСоюзу виплатила менше відсотків у 1988 р. Відсотки від бондів дали суму 4,174,052 дол. і зросли на 242,081 дол. Відсотки від гіпотечних позичок були у висоті 487,059 дол. і також виказали зріст на суму 15,989 дол. Дивіденда від уділів виносила суму 75,412 дол. і виказала зменшення на суму 17,867 дол.

Корпорація Дому УНСоюзу виплатила за позичку суму 1,548,530 дол., на суму 511,470 дол. менше, чим у 1987 р., але тільки на суму 136,470 дол. менше, як виплачено у 1986 р. Позичка УНСоюзу Корпорації передбачає 10% відсотків, але Корпорація платить також відсотки за попередні роки.

Прибутки друкарні і книгарні дали суму 1,363,595 дол. Точний перегляд прибутків і видатків є поданий дальше у цім звіті.

Союзівка виказала прибутків на суму 1,195,530 дол. Осібний звіт Союзівки подає всі деталі з прибутків.

Через річну амортизацію бондів, їх вартість зросла на суму 83,045 дол. З продажі бондів зискано суму 112,264 дол.

Видатки

У звітовому році загальна сума видатків виносила 9,175,641 дол. Була вона на суму 616,092 дол. більшою, як загальна сума видатків з 1987 р.

Членам виплачено загальну суму 3,382,878 дол., що становить 37% всіх видатків. Виплати членам зросли на 260,246 дол. Сума виплачена за дозрілі вивінувальні грамоти дала 1,114,521 дол., на приблизно 100,000 дол. більше, від суми виплаченої у 1987 р. Загальна сума дивіденди зросла на 192,162 дол. і виносила 1,016,068 дол. Виплачені грошові звороти виносили суму 424,875 дол., а посмертні допомоги, других 805,582 дол. Одні зросли на суму біля 10,000 дол., а ці другі зманшилися на суму 35,000 дол.

Кошти річної контролі і Річних Нарад були у висоті 29,627 дол., на суму 6,386 дол. менші, чим у попереднім році. Причиною є те, що минулорічні Річні Наради тривали тільки 3 дні, а у попередньому році 5 днів.

Для вдержання видавництва і союзової преси, УНСоюз доложив у 1987 році суму 734,000 дол., а члени вплатили з вкладками біля 96,000 дол. за передплату.

Видатки видавництва виносили суму 1,362,280 дол. і вони є детально подані у дальшому звіті.

Виплати Союзівки виносили суму 1,446,459 дол. і вони є також детально з'ясовані в осібному звіті.

Організаційні виплати дали загальну суму 462,929 дол. Вони були на суму 133,627 дол. менші, чим рік раніше. Зменшилися винагороди так Відділових, як і спеціяльних організаторів, та кошти їх подорожей.

Платні, забезпечення і податки всіх затруднених працівників дали загальну суму 903,096 дол. Ця сума є меншою на 61,801 дол. Зменшилися на 67,958 дол. вплати до пенсійного фонду і за групове забезпечення. Платня працівників дала суму 457,282 дол. і була на біля 2,000 дол. менша, як попереднього року. Платня екзекутивних урядовців дала суму 162,900 дол. і згідно з рішенням попереднього Річного Засідання зросла на суму 21,213 дол. Сума виплачених податків від платень дала суму 60,066 дол.

Канцелярійні виплати за пошту, друки, книжки, устаткування, забезпечення і телефон виносили суму 157,612 дол. Вони впали на суму 39,351 дол.

Різні інші виплати, до яких є включені кошти актюарія, кошти компютеризації, оплати до забезпеченевих урядів і т.п., дали суму 242,622 дол. і виказали зріст на суму 55,146 дол. Найбільше на зріст цих видатків вплинули кошти переведення трирічної стейтової контролі діловодства УНСоюзу, яка коштувала 56,154 дол.

Сума дотацій, допомог і коштів публікацій дала суму 402,903 дол. ці видатки зросли на суму 53,811 дол. Про ці видатки є подані деталі у дальшій часині цього звіту.

Прибутки й видатки у Канаді

Прибутки в Канаді у 1988 році, як і в попередніх роках зросли у висоті. Зріст прибутків був на суму 12,267 дол., а всіх прибутків було у висоті 1,511,300 дол. Від років сума зібраних вкладок постійно впадає. У 1988 році всіх вкладок одержано на суму 324,693 дол. Ця сума була на 27,193 дол. меншою, як в попереднім, 1987 році.

Відсотки від інвестицій принесли у звітовому році суму 1,171,190 дол. Ця сума виказала зріст на 39,051 дол. Сума відсотків від бондів зросла на 42,968 дол.

Відсотки за банкове конто, від гіпотечних позичок та позичок на грамотах залишилися у висоті приблизно такій, як попереднього року.

У видатках за 1988 р. був помітний зріст виплат членам. Вони зросли на суму 122,288 дол. і дали загальну суму 556,213 дол. Найбільше зросли виплати грошових зворотів, на суму 39,374 дол., або на 77%. Виплати дозрілих вивінувальних грамот зросли на суму 72,760 дол., або на 33%.

Виплата дивіденди, у висоті 108,609 дол. була на 17,848 дол. вищою, як рік раніше.

Виплати організаційні та всі інші були майже у висоті подібних виплат рік раніше. Сума виплат з Фонду Братського, таких, як дотації, стипендії та публікації дала суму 60,983 дол.

Всіх видатків у Канаді було на суму 708,178 дол., на 97,709 дол., або на 16,006 дол. більше, чим рік раніше.

З одлягу на факт, що адміністрацію УНСоюзу, як і видавництво Свободи і Українського Тижневика оплачується американською валютою, частина цих видатків, пропорційна до числа членів виносить суму 141,029 дол., яку треба було б перенести з Канади до Америки. З огляду на втрату при виміні валюти з канадійської на американську, ці гроші залишилися надальше в Канаді.

Канадське майно виносило з кінцем грудня 1988 р. суму 12,629,634 дол. За 1988 рік воно зросло на 803,000 дол.

Звіт Видавництва Свободи і Українського Тижневика

Сума виказаних прибутків була у висоті 1,363,595 дол. Вона зросла продовж 1988 р. на 139,862 дол., або на 11.4%. З огляду на зріст у видатках видавництва, УНСоюз мусів піднести фінансову піддержку на суму 70,000 дол. Загальна сума грошей вплачених видавництві дала 830,000 дол., з чого члени вплатили з вкладками передплату, приблизно у висоті 96,000 дол., а других 734,000 дол. докладено з фондів нашої організації. У 1988 р. було 6,419 передплатників Свободи, які платили передплату враз із вкладками. Других 3,278 членів-жінок, як і 1,576 не-членів платили передплату прямо до видавництва.

Передплатників Українського Тижневика на кінець 1988 р. було 7,811, з чого 4,538 це члени. Вони вплатили передплату у висоті 107,611 дол. Річна передплата Українського Тижневика для членів виносить тепер 10.- дол., а для не-членів 20.- дол. До 1-го липня 1988 р. передплата виносила 5.- і 8.- дол.

Процентово 74% всіх прибутків видавництва складається з передплат обидвох газет, на приблизно суму 265,500 дол. та з фінансової піддержки УНСоюзу, у висоті 734,000 дол. Тільки 26% прибутків видавництва було з оголошень, за друкарські праці та з продажі книжок, річного альманаху і пожертв на Пресовий Фонд.

Загальна сума всіх видатків виносила 1,362,280 дол. Найбільшою сумою у видатках є платні працівників видавництва, які у звітовому році дали загальну суму 599,938 дол. Кореспондентам видавництва вплачено суму 57,278 дол. Платні зросли на суму 40,424 дол., або на 8%, а винагороди кореспондентів на приблизно 7,000 дол.

Поштові оплати, який було у висоті 336,904 дол. зросли на суму 40,801 дол.

Кошти матеріялів виносили суму 190,062 дол. і рівналися сумі, виплаченій рік раніше.

Направи різних машин коштували за рік суму 25,014 дол. Вони були на суму 3,000 дол. вищі, чим такі самі видатки рік раніше. На закупно книжок видано суму 44,928 дол. Найбільше заплачено за 600 примірників книжки про 1000-ліття Українського Християнства і вона добре продається.

Фінансовий звіт оселі Союзівка

На процязі 1988 року, за винайм кімнат і прохарчування, вплинула до каси Союзівки сума $520,689. Ця сума майже дорівнювала сумі з попереднього року. Обороти крамниці дали суму 112,512 дол. і зросли у звітовому році на суму 15,770 дол., або на 14%. З продажі перекусок вплинула сума 30,074 дол. на 11,629 дол. більше, чим рік раніше. Різних інших виплат виказано у висоті 92,524 дол. Надзвичайно високий зріст у цій категорії, на суму 57,678 дол. треба пояснити тим, що від початку 1988 р. до сум рахунків дочислювалося ще 15% за обслугу. Так зібрана сума дала за рік 55,740 дол. і її розподілено поміж всіх працівників, так як рішила управа Союзівки. Для покриття видатків за поліпшення Союзівки, з каси УНСоюзу перелято ще 336,000 дол. Разом всі прибутки дали загальну суму 1,141,920.36 дол.

Найбільшою сумою у видатках, це платні, на суму 238,767 дол. Вони зросли за рік на 49,286 дол., або на 26%; а сума податків від платень виносила 89,898 дол. і зросла на 33,699 дол., або на 60%, з причини, що від сум виплачених працівникам за обслугу відтягається податки.

Кошти готелевих харчів зросли на 9.5%, а харчів для перекусок зросли на 85%. Для їдальні закуплено нове накриття, перероблено її і змодернізовано коштом 25,107 дол. Кошти пральні зменшилися на 26%. Газ і електрика коштували 78,621 дол. і зросли на 20.5%. Їдальня дістала охолодження, яке дуже придалося минулого, надзвичайно гарячого літа.

На направи видано суму 56,281 дол. Податки від нерухомости, як і забезпечення коштували 104,875 дол. На закупно нового устаткування виплачено суму 40,752 дол.

Самі податки від нерухомости, направи, забезпечення дали загальну суму 201,909 дол. Тому рік 1988 виказав дефіцит у висоті 304,539 дол.

Звітовий рік не був одним з найкращих під оглядом числа гостей, які перебували під час літа на Союзівці, бо багато наших сталих, кожнорічних гостей розїздили на ювілейні святквування 1000-ліття Християнства Украни, до Европи.

Великою фреквенцією втішалися дитячі і танцювальні табори. На жаль, з огляду на нові приписи і загострення Уряду Здоров'я, Союзівка мусить обмежити число дітей у таборах.

Щоб покрити найбільш конечні видатки, необхідно збільшити число гостей поза коротким літним сезоном, який триває тільки 2.5 місяців. Управа проголошувала різні спеціяльні довгі кінці тижня, під час зими: січень, лютий і березень, але не було снігу в околиці, тому зимовий час не приніс бажаних прибутків. Різні з'їзди на кінець тижня не мають вже стільки учасників, щоб могли заповнити Союзівку, і часто задля з'їздів відмовляється весілля, чи інші родинні свята. Управа буде робити старання, щоб притягнути автобусові прогульки сеньорів під час тижня.

Звіт Корпорації Дому УНСоюзу

Прибутки Корпорації складаються з чиншів, які виносили суму 3,379,766 дол. комісового, у висоті 5,040 дол. та відсотків від ощадностевого конта, у висоті 43,028 дол. Всі прибутки за 1988 р. дали суму 3,427,844 дол. та зросли на суму 184,804 дол.

Видатки складалися з оперативних, у висоті 1,062,425 дол., адміністративних, на суму 368,244 дол. та відсотків на загальну суму 2,242,263 дол. Всіх видатків було у висоті 3,958,279, включно з амортизацією будинку.

Оперативні видатки, до яких належать всі ті, що відносяться до провадження будинку, були у звітовому році на суму 36,631 дол. менші, чим рік раніше. Адміністраційні видатки зросли на суму 32,544 дол. Сума виплачених відсотків за позички зменшилася на 360,487 дол. З кінцем 1988 р. позичка УНСоюзу виносила суму 5,320,000 дол., а других 8,121,597 дол. позичили наші члени, на які видано їм боргові зобов'язання.

Інвестиційний Звіт

Майно УНСоюзу, з кінцем звітового року дало загальну суму 63,252,965 дол. За рік воно збільшилося на суму 2,700,736 дол.

Інвестиція майна у бондах і уділах збільшилася на суму 3,230,800 дол. Понад 78.7% всього майна є інвестовані у бондах і уділах, хоча у цих других вартісних паперах вклад майна є мінімальний. Всі бонди приносили передбачені відсотки. Сума перших гіпотечних позичок дала приблизно 5,100,000 дол. і зросла на 715,216 дол. Їх видано на відсотках, від 9¼% до 11%.

Загальна сума майна, інвестована в уділах, з кінцем 1988 р. дала 1,326,933 дол. Найбільше інвестовано у двох фондах, т.зв. „Мючуель Фандс", один, який інвестує тільки у державних, або державою гарантованих бондах, а другий в уділах.

Цей перший фонд приніс дивіденду у висоті 40,853 дол., що дало 6.70% від інвестованої суми, а від другого фонду одержано 34,458 дол., що дало 8.93% від цієї інвестиції. Від сто уділів фірми „Меріль Лінч" одержано 100.- гол. дивіденди.

Напередодні приготування цього звіту назріла проблема з фірмою Консолідейтід Компаніс, яка раніше називалася „Джанставн Амерікен Секюрітіс", а ще скоріше „Гамільтон Інвестмент Траст". Закуплено уділи ці ще в 1971 р. і від того часу компанія переходила багато реорганізацій, лучилася з іншими, змінила свій напрям з інвестування в нерухомостях до облсуг будинків, так комерційних, як і мешканевих. За роки 1982-85 одержано 21,300 дол. дивіденди. В 1982 р. сплачено 70,000 дол., що дало по 3.50 дол. за уділ. У 1987 р. і 1988 р., з огляду на поганий фінансовий стан, спричинений занепадом економії в південно-західних стейтах, де найбільше діяла ця компанія, дивіденд не виплачували.

Також збільшено вартість нашої оселі Союзівка, на суму 197,871 дол. Закуплено сусідний дім на право при вїзді на Союзівку за 77,000 дол. Книжкова вартість Союзівки виносить тепер суму 1,389,503 дол. На кінець 1988 р. готівка в банках виносила суму 589,692 дол. і порівнуючи із станом з грудня 1987 була меншою на суму 777,216 дол. Також впала загальна сума позичок на підклад членських грамот, на 47,993 дол.

Корпорація Дому УНСоюзу сплатила на протязі року позичку УНСоюзу на суму 605,000 дол. З кінцем 1988 р. ця позичка виносила суму 5,320,000 дол.

Всі інвестиції затверджувала Екзекутива, а дорадником у справах інвестування у бондах був Богдан Кекіш.

Мета господарювання фондами УНСоюзу, під час 1988 р. була:

1. Інвестувати нові фонди у високоякісних вартостевих паперах і перших гіпотечних позичках.
2. Піднести пересічний рівень інвестиційної якости вартісних паперів.
3. Скоротити пересічний вигасаючий реченець інвестованого майна.
4. Використовувати можливості консолідувати малі суми вартісних паперів у більші позиції.
5. При всіх змінах перебудови портфолія вартісних паперів, а передовсім у продажі поодиноких бондів, оминати, або ограничувати висоту втрати, беручи до уваги положення резервового фонду.
6. В загальному, висота прибутків від інвестованого капіталу була головною вимогою інвестування у високоякісних, але мало ризиковних інвестиціях.

Переведено в життя слідуючи акції:

1. Нові інвестиції були в бондах і в перших гіпотечних позичках на однородинні доми.
2. Фонди з проданих бондів і нові фонди інвестовано у високоякісних вартісних паперах, тобто державних бондах, державних аґенцій і корпорацій з високою оцінкою АА, або вище.
3. Наша ліквідність не вимагає інвестицій у короткореченцевих вартісних паперах. Тому пересічний реченець новозакуплених бондів був коротший, як 10 літ, а в жадному випадку не довший, як 10 літ.
4. Певне число інвестицій на малу суму продано, а одержані фонди сконсолідовано у інвестиціях на більші суми, не манше, як 500,000 дол. одна, беручи все до уваги високий квалітет і реченець, коли дозріють ці вартісні папери.
5. У перших гіпотечних позичках інвестовано суму 1,272,987 дол. Такі позички уділялося у висоті 2/3 оціненої ринкової вартости нерухомости, на протяг 5 літ, з можливістю відновлення позички на чергових 5 літ, на відтосках, які тоді будуть обов'язувати. Наша відсоткова стопа є залежна від стопи, яку побирають інші фінансові установи в даній околиці. Членам прислуговує 1/2% знижки у відстоках, а українським Церквам і організаціям 1% знижки. УНСоюз не побирав жадних оплат, чи т.зв. пунктів, які є вимагані американськими фінансовими установами. Одинокою вимогою є це, щоб родина яка бере позичку мала в УНСоюзі життєве забезпечення, у висоті не менше, як 50% суми гіпотечної позички.

Резерви

Встановлено річну вимагану резерву для забезпечення власників грамот, у висоті 40,719,084 дол. Додаткова резерва виносить суму 21,904,699 дол. Це значить, що кожний член, забезпечений, в УНСоюзі має велику запоруку, що його гроші є добре забезпечені, бо відношення признаного майна УНСоюзу до союзових зобов'язань є у висоті 153.55%. На протязі 1988 року всі інвестиції принесли відсотків на 10.32%

Тут треба ще також згадати, що т.зв. непризнане майно, тобто частина майна ульокована в оселі Союзівка, у друкарських та електронічних машинах не приносить відсотків, а їх книжкова вартість є на суму 1,799,727 дол.

Братська діяльність

Від початку свойого існування УНСоюз поставив собі за ціль допомагати в потребі членам, ініціювати і розбудовувати українські організації в Америці і Канаді, допомагати братам і сестрам в Україні у їхній боротьбі за волю і незалежність.

Спеціяльну увагу присвячувано все видавничій ділянці.

УНСоюз залишився вірним цим завданням, а вони з кожним роком зростають.

У звітовому році УНСоюз виплатив з Фонду Наглої Потреби на допомогу і рятунок життя борців за українську справу суму 31,322 дол. Наша допомога членам зросла до суми 127,530 дол., з чого, на суму 110,590 дол. виплачено потребуючим членам-студентам, у формі стипендії, а хронічно хворим членам і калікам других 16,940 дол.

Виплачено дотацій науковим і культурним установам у висоті 30,752 дол., Церквам і церковним та релігійним організаціям суму 21,000 дол., молодіжним організаціям суму 13,538 дол., потерпілим від землетрусу у Вірменії та іншим потребуючим суму 11,500 дол. та доплату за дарові сторінки та оголошення ще 26,000 дол. На спротові акції видано суму 4,526 дол., а діяльність Братського Відділу вимагала суми 6,300 дол.

Крім того, з каси Дому УНСоюзу виплачено у дотаціях суму 120,000 дол. В ній є включена дотація на Проєкт 1000-ліття Українського Наукового Інституту при Гарвардському Університеті у висоті 50,000 дол., на стипендії для членів УНСоюзу суму 35,000 дол., для закупна автобуса для української цілоденної школи у Ню Джерзі, на будову нової української церкви в Джерзі Сити, на потеби СКВУ, та на місцевий шпиталь і інші місцеві харитативні молодіжні установи, яким допомагає т.зв. „Юнайтід Вей".

Союзова преса стоїть до диспозиції цілій українській громаді, бо у ній друкуються по більшій части інформації про діяльність, працю і акції різних українських організацій і допомога союзової преси є конечна для успіху цілої громади і української справи. Фінансову допомогу УНСоюзу для вдержання преси у висоті 734,000 дол. треба уважати також, як вклад УНСоюзу у розвиток праці та скріплення української громади.

Наша Оселя Союзівка стоїть до послуг не тільки поодиноким союзовим членам. Там відбувають різні організації свої зустрічі, засідання та конвенції. З неї користає наша молодь, де працює, бавиться і зустрічається, де відбуваються спортові гри і змагання, табори і виклади. Тому наш вклад у віднову і розбудову Союзівки у висоті 311,000 дол. уважаємо також, як вклад у скріплення українського життя в Америці, та як ще один засіб вдержання нашої української ідентичности.

На протязі року УНСоюз був заангажований у видавничій праці. Замовлено у Видавництві Торонтського Університету передрук томів англомовної Енциклопедії і виплачено завдаток на суму 25,000 дол.

Продовжувалася праця над видачею індексу до Свободи, від перших чисел газети до 1899 р.

У звітовому році багато праці я вклала в діяльність Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні, де сповняла функцію голови фінансової комісії. Найбільшою журбою було зібрати пожертви на працю Комітету. З огляду на це, що святкування відбувалися по всіх місцевостях, громада несла тягар фінансування так місцевих, як і Крайових святкуваннь. Річ ясна, що місцеві святкування мали більший успіх у збиранні фондів, як ці, що відбувалися у столиці Америки, у Вашінгтоні, і тому збірка фондів для Крайового Комітету вимагала більше зусиль і переконань.

Великий вклад для успіху Крайових Святкувань дав УНСоюз. Крім фінансової піддержки у формі дотації, у висоті 24,000 за три роки, він також даром відступав цілі сторінки у Свободі і Українськім Тижневику для подання інформацій про цілі, працю і осяги Крайового Комітету.

Головна Канцелярія УНСоюзу, на кілька місяців перед відбуттям Крайових Святкувань перемінилася була немов у ще одну канцелярію Комітету, куди зверталися особи з цілої Америки за інформаціями про три-дневі святкування у Вашінгтоні, про продаж квитків на концерти та за всім, що їм було потрібно, щоб брати участь.

Одним із засобів збірки фондів Комітету була продаж відзнак і жетонів. У переведенні продажі дуже багато праці доложили секретарі УНСоюзу, до яких я за цією справою зверталася. Тому уважаю за свій обов'язок подякувати їм всім, що також трудилися для Крайового Комітету і своїми стараннями причинилися до успіху.

Подяка належиться також членам Управ Окружних Комітетів, Управам Відділів і всім тим членам, які доложили свій труд і час у влаштуванні концертів української групи „Волошки" з Бразилії. Таке концертове турне, для молоді, яка вже в другому чи третьому поколінні виросла у Південній Америці, але надальше залишилася вірна українській культурі, значить дуже багато та дає дальшу заохоту для праці в українських організаціях. Ця молодь могла виступити перед українцями Канади і Америки, запізнати їх і похвалитися своїми досягненнями. Саме наші союзові активісти їм у цьому допомогли.

Заключні думки

В двох попередніх річних звітах були подані мої різні пляни на майбутнє, тому слід перевірити, що було вже виконано.

1. Модернізацію організаційного відділу почато півтора року тому, але на жаль, посилена організаційна праця не поступає вперед так швидко, як ми бажали. Організаційну працю виконують, по більшій части наші Відділові секретарі, які від давна несуть цей тягар. Мусимо доложити дальших наполегливих старань, щоб допомогти їм в цім ділі заангажуванням постійних Окружних організаторів, принайменше у всіх більших українських осередках.
2. Дуже потрібний і довго плянований будинок для працівників Союзівки вже буде закічнений в червні 1989 р.
3. Союзівка буде дальше протребувати модернізування і тим самим вкладу наших фондів, на що треба бути приготованим.
4. Компютеризація всіх ділянок фінансового відділу мусить продовжуватися на біжучий рік.
5. Головна Канцелярія має вже багато адрес нашого членства. Мусимо дальше співпрацювати з нашими секретарями Відділів, з ціллю доповнити бракуючі ще адреси, які за допомогою компютора можна буде вдержати у повному порядку.
6. Продовжувати заміну бондів для осягнення кращих прибутків на довшу мету, та піднесення їх якости.

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1988

ASSETS:

Bonds	$48,109,009
Common stocks	985,302
Mortgage loans on real estate	5,096,672
Certificate loans and liens	641,582
Cash on hand and on deposit	589,692
Short term investments	369,348
Loan to UNURC	5,320,000
Loan to UNA D. Halychyn Housing Corp.	104,551
Electronic data processing equipment	86,224
Life insurance premiums uncollected	145,453
Accident & health premiums due	4,048
Investment income due & accured	1,169,622
Reinsurence ceded recoverable	2,278
TOTAL ASSETS	**$62,623,784**

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts	$33,523,318
Aggregate reserve for accident and health certificates	16,487
Orphan's fund liability	183,900
Supplementary contracts without life contingencies	6,411

Certificates and contract claims:

Life	389,713
Accidental and health	—
Provisions for refunds payable in following calendar year estimated amounts:	
Apportioned for payment to December 31, 1989	1,020,000
Premiums and annuity considerations received in advance	575,[illegible]84
Commissions to fieldworkers due or accrued	109,[illegible]84
General expenses due or accrued	355,[illegible]82
Taxes, licenses and fees due or accrued	12,975
Net adjustment in assets & liabilities due to foreign exchange	1,478,585
Unearned investment income	[illegible]33
Amount withheld or retained by Society as agent or trustee	8,851
Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above	4,046
Printing plant expenses due and unpaid	16,[illegible]98
Mandatory securities valuations reserve	284,[illegible]09
Unexpired subscriptions to Official Publication	79,[illegible]83
Deficit net worth of subsidiary	2,652,[illegible]21
TOTAL liabilities	$40,719,084
Unassigned fund	21,904,[illegible]99
TOTAL	**$62,623,784**

Valuation Exhibit — December 31, 1988

Total admitted assets	$62,623,784

LIABILITIES & UNASSIGNED FUNDS

Reserve for life certificate	$33,523,318
Reserve for ADD certificate	16,487
Claim & accrued liabilities	7,179,279
Total liabilities	**$40,719,084**
Margin of safety to certificate holders	**$21,904,699**
TOTAL	**$62,623,784**

The ratio of admitted assets to total liabilites at December 31, 1988 was 153.55%

The ratio of interest earned on all funds during the year 1988 was 10.32%

(Signed by)
GEORGE SCHAUMANN, MAAA
CPS ACTUARIES
(Consulting Actuaries)

JOHN O. FLIS
Supreme President

ULANA M. DIACHUK
Suprema Treasurer

ПРИБУТКИ

	1986	1987	1988
Членські вкладки	$2,922,566.87	$2,854,532.43	$2,702,297.30
Відсотки від:			
Позички для УНКорп. Дому УНСоюзу	$1,685,000.00	$2,060,000.00	$1,548,530.12
Уділів	34,900.32	93,279.19	75,412.14
Банкових конт	54,234.19	88,663.03	67,991.74
Бондів	3,708,598.06	3,931,970.75	4,174,051.89
Позичок на грамотах	34,413.64	31,048.30	32,110.09
Гіпотечних позичок	454,140.04	471,070.00	487,059.46
Разом	$5,971,286.25	$6,676,031.27	$6,385,155.44
Прибутки книгарні і друкарні	$1,277,575.73	$1,223,732.59	$1,363,595.23
Прибутки Союзівки	1,060,778.04	917,882.50	1,195,529.97
Амортизація і зиск при продажі інвестицій:			
Піднесено вартість бондів	$31,114.88	$51,917.08	$83,045.06
Зиск при продажі бондів	72,904.11	74,701.60	112,263.69
Разом	$104,018.99	$126,618.68	$195,308.75
Різні прибутки:			
Пожертви до Братських Фондів	$29,449.24	$37,995.22	—
Перенос до Сирітського Фонду посм. виплати дорзілих і вивінувальних грамот	2,500.00	1,250.00	6,750.00
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	5.00	22.82	—
З продажі книжок (Енциклопедія)	10,555.95	15,599.34	6,680.66
Пожертви до Фонду Оборони Української Спадщини	42,112.03	8,595.39	20,822.19
Разом	$89,665.61	$58,419.38	$34,252.85
Звороти:			
Вкладки за реасекурацію	$4.00	—	—
Посмертних запомог за реасекурацію	2,807.00	770.02	238.00
Разом	$2,811.00	$770.02	$238.00
Загальні прибутки	**$11,428,702.[illegible]**	**$11,857,986.87**	**$11,876,377.54**

ВИДАТКИ:

	1986	1987	1988
„Свобода" за орган	$624,149.27	$366,406.91	$423,296.70
Виплати друкарні й книгарні	1,278,461.61	1,222,750.89	1,362,280.02
Виплати Союзівки	1,300,881.53	1,035,435.15	1,446,459.24
Видатки Канделярії у Вашінґтоні	—	—	81,824.78
Кошти головних союзових засідань:			
Кошти Конвенції	$364,230.68	$1,075.00	$600.00
Річні засідання Головного Уряду	6,439.77	30,416.77	25,322.00
кошти контролі	6,709.40	4,521.50	3,704.55
Разом	$377,379.85	$36,013.27	$29,626.55
Виплачено членам:			
Грошеві звороти	$385,461.46	$415,446.65	$424,875.17
посмертні запомоги	841,679.03	840,688.89	805,582.32
Подвійне забезпечення від випадку	17,000.00	4,750.00	6,000.00
Акцидентове забезпечення	35,000.00	15,000.00	10,000.00
Забезп. для дітей, яких родичі померли	2,202.56	1,928.13	1,600.81
Позрілі вивінувальні грамоти	983,664.88	1,015,274.34	1,114,521.46
Дивіденда	790,201.83	823,906.36	1,016,068.29
Сирітські виплати	5,522.02	3,500.00	1,750.00
Відсотки за сирітські виплати	1,341.53	1,480.12	389.96
Відсотки від виплат	1,505.09	662.45	2,089.57
Разом	$3,063,578.36	$3,122,632.94	$3,382,877.58
Інвестиційні виплати і амортизація:			
Відстоки від закуплених бондів	$100,574.47	$168,046.75	$92,512.09
Банкова оплата	29,714.40	16,799.89	10,986.55
Амортизація бондів	10,887.50	9,461.79	10,146.75
Обниження вартости друкарських і електр. машин	22,049.03	21,447.21	21,130.46
Обниження вартости реальностей	20,194.06	30,193.11	31,811.25
Втрати при продажі бондів	80,673.78	235,677.49	105,465.07
Інвестиційні виплати — загальні	525.00	300.00	8,062.50
Разом	$264,618.24	$481,326.24	$280,114.65
Організаційні видатки:			
Оголошення і публікації	$60,488.10	$37,695.23	$48,392.55
Лікарські бадання нових членів	2,838.40	3,479.62	4,397.59
Винагороди відділових організаторів	47,211.25	65,452.38	36,906.84
Винагороди обласних організаторів	53,775.05	90,461.25	20,889.51
Винагороди відділових предсідників і касирів	2,014.00	1,846.00	1,198.00
Звороти коштів відділових секретарів	370,049.75	342,905.53	327,096.91
Винагорода головного лікаря	1,125.00	1,125.00	2,250.00
Кошти подорожей обл. організаторів	5,851.48	29,601.59	2,278.82
Кошти окружних зборів	11,179.20	23,989.16	19,519.18
Разом	$554,532.23	$596,555.76	$462,929.40
Платні, податки і забезпечення			
Забезпечення і пенсія працівників	$285,519.87	$290,805.45	$222,847.62
Забезпечення від випадку під час праці	7,736.55	14,866.49	—
Платня екзекутивних урядовців	144,117.42	141,687.48	162,900.12
Платні працівників	461,646.96	455,760.14	457,282.15
Федеральні і стейтові податки соціяльне забезпечення і безробіття	53,859.06	60,205.62	60,041.84
Канадські доміняльні і провінційні податки, соціяльне забезпечення і безробіття	578.93	1,571.73	23.88
Разом	$953,458.79	$964,896.91	$903,095.61
Канцелярійні виплати:			
Книжки і друки	$2,650.48	$16,937.46	$5,160.17
Машини і устаткування	1,847.31	9,117.58	3,405.85
Загальні видатки	20,181.44	25,080.08	32,380.16
Забезпечення	9,139.37	45,173.34	28,283.20
Винайм і опіка машин	15,151.02	8,923.42	3,569.20
Відділові прибори	5,628.99	—	—
Друки і прибори	73,369.07	41,401.56	33,760.72
Поштові оплати	19,927.32	22,388.37	29,241.11
Телефон	22,323.23	27,941.40	21,811.17
Разом	$170,218.23	$196,963.21	$157,611.58
Різні виплати:			
Статистичні кошти актюарія	$48,126.56	$80,705.70	$88,660.30
Кошти правні	2,790.84	1,202.92	745.00
Канадські корпораційні податки від вкладок і прибутків	5,313.00	1,303.95	2,724.36
Вкладки до Братоьких Конґресів	3,998.66	5,656.93	4,066.18
Оплати до забезпеченевих урядів	3,167.37	12,298.34	56,153.72
Вкладки за реасекурацію	13,098.36	13,308.02	13,754.23
Кошти компютеризації	26,757.86	44,543.20	34,500.00
Подакти від гіпотечних реальностей	(937.44)	(1,115.31)	(766.36)
Загальні кошти подорожей	37,238.07	27,793.66	40,236.08
Виплати канадської канцелярії	1,861.70	1,778.77	2,548.66
Разом	$141,414.98	$187,476.18	$242,622.17
Дотації, допомоги і публікації:			
Спортова акція	$5,199.40	$6,709.22	$4,526.18
Запомога членам	25,015.00	23,830.00	16,940.00
Дотації церквам, науковим установам і організаціям	89,566.58	91,904.00	156,690.64
Стипендії	108,794.46	114,037.67	110,589.58
Пожертви з Фонду Наглої Потреби	8,075.00	285.86	31,372.00
Кошти Укр. публікацій	28,722.83	73,594.42	69,987.16
Пожертви з Фонду Оборони Української Спадщини	53,897.71	34,586.47	6,249.47
Виплати Відділу Братської діяльности	2,492.18	4,144.24	6,548.21
Разом	$321,763.16	$349,091.88	$402,903.19
ЗАГАЛЬНІ ВИДАТКИ	$9,050,456.25	$8,559,549.34	$9,175,641.47

БРАТСЬКІ ФОНДИ

	1986	1987	1988
Прибутки:			
Членські вкладки	$59,536.95	$53,637.31	$50,918.84
Відсотки від бондів	29,314.44	19,995.97	27,103.46
Перенос на підвищення вартости бондів	88.50	98.22	106.74
Дотації	29,449.24	32,688.99	—
З продажі англомовної Енциклопедії	15,060.14	10,555.95	6,680.66
Пожертви до Фонду Оборони Української Спадщини	42,112.03	8,595.39	20,822.19
Разом	$175,561.30	$125,571.83	$105,631.89
Видатки:			
Кошти укр. публікацій	$28,722.83	$73,594.42	$33,500.00
Виплати Відділу Братської діяльности	2,492.18	4,144.24	6,548.21
Амортизація бондів	7.40	13.53	11.78
Кошти Конвенції	364,230.68	1,075.00	600.00
Запомоги членам	25,015.00	23,830.00	16,940.00
Дотації церквам, науковим установам і організаціям	89,566.58	91,904.00	156,690.64
Стипендії	108,794.46	114,037.67	112,712.02
Пожертви з Фонду Оборони Української Спадщини	53,897.71	34,586.47	6,249.42
Разом	$676,076.84	$343,185.33	$333,252.07

ФОНД ЗАХИСТУ

Прибутки:			
Прибутки Союзівки	$1,060,778.04	$917,882.50	$1,195,529.97
Разом	$1,060,778.04	$917,882.50	$1,195,529.97
Видатки:			
Видатки Союзівки	$1,300,881.53	$1,035,435.15	$1,446,459.24
Разом	$1,300,881.53	$1,035,435.15	$1,446,459.24

ФОНД СИРІТСЬКИЙ

	1986	1987	1988
Прибутки:			
Зиск при продажі бондів	$601.31	—	—
Відсотки від бондів	19,311.90	16,044.14	14,469.96
Перенос на підвищення вартости бондів	118.57	52.87	57.08
Перенос посмертних виплат	2,500.00	1,250.00	6,750.00
Разом	$22,531.78	$17,347.01	$21,277.04
Видатки:			
Амортизація бондів	$35.55	$50.63	$53.80
Виплата сирітських частей	5,522.02	3,500.00	1,750.00
Відсотки від сирітських частей	1,341.53	1,480.12	389.96
Страта при продажі бондів	—	3,306.71	—
Разом	$6,899.10	$8,337.46	$2,193.76

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Прибутки:			
Зиск при продажі бондів	$21.16	$12.01	—
Відсотки від бондів	3,254.12	2,393.82	5,390.48
Перенос на підвищення вартости бондів	1.06	1.12	1.16
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	5.00	22.82	—
Разом	$3,281.34	$2,429.77	$5,391.64
Видатки:			
Амортизація бондів	$42.04	$6.00	$9.31
Дотації з Фонду Наглої Потреби	8,075.00	—	31,372.00
Страта при продажі бондів	—	1,569.29	—
Разом	$8,117.04	$1,575.29	$31,381.31

В Ляшін...

(Закінчення зі стор. 1)

віршем, у якому висловлена надія, що в часі, як УНСоюз святкуватиме своє століття, Україна вже буде вільна.

Виконавцями мистецької програми свята були молоді таланти української монтреальської громади (два з них — пластуни) — скрипаль Івана Завада й співак Тарас Куліш, яким акомпаньювала на фортепіяні мати скрипаля, професор музики в Монтреальському університеті Кльодет Завада і декляматор Олександер Кіцак. І Завада виконав „Сонату" французького композитора Жана-Марі Леклєра і українські народні мелодії власного аранжування „Карпатська пісня" й „Гопак". Тарас Куліш проспівав популярні пісні сучасних авторів: „Два кольори" (лова Д. Павличка, музика О. Білаша), „Ясени" (слова М. Ткача, музика О. Білаша) і „Києве мій!" (музика І. Шамо). О. Кіцак деклямував вірш Остапа Грицая „Українська твердиня — Народний Союз".

Центральною частиною святкування була доповідь У. Дячук. Представляючи її присутнім, Т. Мороз розповіла коротко про її життя й суспільно-громадську працю. В своїй, солідно опрацьованій і гарно виголошеній, доповіді У. Дячук зробила підсумки довголітньої праці Українського Народного Союзу для його членства, української громади й визвольної боротьби України. Особливу увагу присвятила доповідачка діяльності УНСоюзу в Канаді, і зокрема в провінції Квебеку, в Монтреальській Окрузі, в якій панує дружня атмосфера. Вона закликала молодь поповнювати ряди УН Союзу, якого членство постійно зменшується через природний відхід покоління.

Після доповіді другий представник Головного Уряду , І. Геврик, роздав близько 30 почесних грамот родинам, яких усі члени належать до УНСоюзу.

Обох гостей, — У. Дячук і І. Геврика, вітав й одночасно прощав від імені української монтреальської громади голова її Відділу Конгресу Українців Канади Ярослав Кульба, а подяку їм, виконавцям мистецької програми, господарям, організаторам свята й усім його учасникам склала секретар Монтреальської Округи Віра Баніт.

Свято закінчено гимном „Ще не вмерла Україна".

Після багатої й різноманітної закуски, що її приготовила Т. Мороз, були організаційні наради. На них У. Дячук порушила такі справи: членство, фінанси, братська діяльність і публікації УНСоюзу. Щоб допомогти учасникам нарад краще зорієнтуватися в цих справах, вона списала їх на окремому списку разом з потрібними статистиними даними й копію списка дала кожному з них.

Хоч до Монтреальської Округи належить сім Відділів, У. Дячук у своїй доповіді взяла до уваги працю тільки п'ятьох відділів, бо інші два є в провінції Онтаріо (в Оттаві й у Торонто). Вона сказала, що найбільшим завданням УНСоюзу є придбати нових членів і що саме в цій ділянці Монтреальська Округа відстає, бо призначену їй на 1989 рік квоту виконала до кінця жовтня тільки на 53 відсотки. Одночасно дала вона низку практичних порад, як можна збільшити число членів, пропонуючи людям різні корисні для них роди забезпечення.

В дискусії над доповіддю обговорювано організаційні проблеми Монтреальської Оркги, і зокрема можливості здобувати нових членів, особливо з'поміж молодого покоління.

Банк...

(Закінчення зі стор. 1)

Президент банку Д. Герріс (зліва) з мистцями Я. Козаком і Ю. Крусем на тлі їх картин.

ту і Гемтремку це унікальне скупчення різних національностей, рас і релігій. Ми надіємося, що ми помагаємо їм заховати їх духову спадщину, підтримуючи їх мистецтво".

Бенк оф Коммерс має в околиці Дітройту вісім філій. Він належить до системи Секюріті Бенк Корпорейшен, сума їх активів виносить 2.6 біл. дол.

Арґентина і Бразилія...

(Закінчення зі стор. 2)

За його посередництвом, українським студентам університету Прудентополісу віддано в їхнє розпорядження автобус, щоб доїздити на виклади далеко поза місто — це подарунок українських меценатів родини Бойків.

Це тільки загальні відомості про діяльність Ю. Шимка. Сподіваємося, що широкі пляни які він накреслив, його переживання і спостереження він подасть до відома загалу.

Президент СКВУ їздив в товаристві представників центральних організацій та д-ра Куляса, а на колоніях був теж Ярослав Кулинич, український фотограф і фільмар.

Група учасників на відкритті пам'ятника Т. Шевченка в Прудентополісі. (Фото: Я. Кулинича)

Група пластунів в Буенос Айрес перед своєю домівкою. Посередині — президент СКВУ Ю. Шимко і авторка репортажу.

Дітвора під час концерту.

Ґорбачов...

(Закінчення зі стор. 2)

Привільному є багато імен Ґорбачових. В час, коли Ґорбачов народився, Україна і Південна Росія переживали акти найбільш брутального терору, який людство колинебудь знало. Мільйони згинули в процесі винищування „кулаків" і внаслідок штучного голоду, зааранжованого Сталіном що нарід пам'ятає. В околиці Ставрополя згинуло від терору і голоду біля 30,000 селян. Родина Ґорбачова вийшла цілою завдяки тому, що дідо Ґорбачова по мамі був головою колгоспу".

На те, що середовище, де зростав Міхаіл Сергійович, було українське, вказують імення сусідів і приятелів родини Ґорбачових, яких називає кореспондент, — як Фоменко, Руденко, Міняїв, Яковенко. З України прибув на переломі минулого сторіччя напевно „Горбач", а то „Ґ" на початку, і „ов" на кінці прізвища прийшло, можливо пізніше. А Міхаіл Сергійович має особливий клопіт із тим „г". Що про те написано в цитованій статті: „Коли Ґорбачов виступає на телебаченні, слухачів застановляє дещо про цю людину. Вони роблять висновки з того, що він закидає букву „ґ" і робить із неї видихове „г"; часто кладе акцент не там де слід, робить теж помилки у коньюґації слів". На що вказує те все? Що рідною мовою Міхаіла, мовою якої його вчила дитиною мати, Марія, була мова українська, може вже не зовсім чиста, та все ж українська. В інших статтях читав я теж про „південний" український акцент Ґорбачова.

А Раїса? Її пізнав Міхаіл в московському університеті. Вона Раїса Титаренко, родилась на Сибірі. Титаренко і сибірячка? Напевно її батьки чи діди не переселились туди по волі з квітучої України... І напевно матері і Міхаіла і Раїси розказували їм про той квітучий край... Для цієї Титаренко Міхаіл покинув „світгарт" молодих літ Юлію Карагодіну.

Хтось слушно скаже, що я запускаюсь у ковзький світ романтики і побожних бажань. Може. Але чехи, німці, поляки, маніфестуючи, кликали „Горбі" — на допомогу, на випадок, репресій від своїх. Наші люди теж шукали у нього порятунку перед „своїми" щербицькими. Коли Ґорбачов „порядна людина", на що вказувало б навіть прийняття його Папою, то десь там на дні його душі жевріє може і те, що, мабуть, говорила йому його мати про край, із якого вони прийшли, та про терпіння, який той народ зносив. Та мати живе нині у Привільному, до неї не дуже допускають.

Підкреслюю ще раз: є межі того, чого можна надіятись нам від Ґорбачова. Важко теж збагнути що в його душі. Треба теж прийняти, що він під солідною контролею тих, які не люблять його „г". А це не щось інше, як натяки на те, що він не „настоящий русский" і може й не такий ревний подвижник „Матушкі". В політиці треба брати до уваги, і такі фактори, то не від речі і те „г"! Натякну теж на те, що сказав про Ґорбачова професор політичних наук Триніті університету Джан Стессінджер, для якого маю особливий респект: „Ґорбачов може виявитись найвизначнішим державним мужем другої половини цього сторіччя". Підходьмо до політики тверезо і враховуймо дійсність. Написане — причинок до цієї тези.

ЙОРДАНІЯ В КОРОТКОМУ часі відновить повні дипломатичні стосунки з Лівією, заявив, одни з видатніших працівників уряду. Муамар Каддафі в минулому дуже часто критикував короля Йорданії Гуссейна за його мирові намагання з Ізраїлем. Йорданія відтягнула свого амбасадора з Лівії після того, як 1984 року юрба напала та спалила амбасаду Йорданії в Тріполі. Одначе обидві країни завжди втримували зі собою контакт через Арабську Лігу.

У СЬОМУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього
СИНА І БРАТА

бл. п.

Романа Іванчишина

СТ. ПЛ. ХМЕЛЯ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ

в церкві Покрови Преч. Діви Марії, Бронкс, Н. Й.,
9-го січня 1990 р. о год. 9-ій ранку.

———

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
будуть також відправлені:

в катедрі св. Йосафата, Торонто, Канада;
в обителі ЧСВВ, Куритиба, Бразилія

Про молитви за спокій душі бл. п. Романа просить —
РОДИНА

———

У пам'ять Покійного
250 дол. .... на стипендію для богослова в Бразилії
250 дол. .... на стипендійний фонд УВУ
жертвують БАТЬКИ

Ділимося сумною вісткою,
що 2-го січня 1990 р. упокоїлася в Бозі на 76-му році життя
наша Найдорожча
СЕСТРА, БРАТОВА І ТЕТА

бл. п.

Володимира Христина
Кухта
з роду Світлик

нар. в Судовій Вишні, Зах. Україна

ПАРАСТАС — у вівторок і середу, 2-го і 3-го січня 1990 р. в похоронному заведенні Головчака, Парма, Огайо.

ПОХОРОН в четвер, 4-го січня 1990 р. о год 9:30 ранку з похоронного заведення до собору св. Йосафата у Пармі і на цвинтар св. Андрія у Пармі, Огайо.

В глибокому горі:
брат — МИХАЙЛО СВІТЛИК
шваґрові — БРОНИСЛАВА І МАРІЯ КУХТА
з Родиною
Сестри в Німеччині, Польщі й Україні

Книжка...

(Закінчення зі стор. 2)

гіпнозою та чорною магією.

Книжка Барагури підсилена відбитками рідкісних знімок. Виходить, що автор любив наш княжий город Львів, коли не розставався з цінними пам'ятковими знімками, які сьогодні є „білими круками". Більшість із них навіть дуже гострі.

Дякуючи авторові спогадів і його фотоматеріялові, мені пригадався Львів, особливо зворушила мене львівська Політехніка, повз якої понад два роки підряд кожного дня я проходив (після того я мешкав ув іншій дільниці), як також львівський Театр, у якому я працював, не згадуючи вже Стрийського Парку, по якому не раз удвійку я проходжувався та розмовляв про все і ніщо. Високий Замок теж пригадав мені молоді літа.

Слід ствердити, що книжку писав письменник із досвідом, тому в ній усе цікаве, в першу чергу легко завважити та відчути не тільки саму форму, але й майстерне розгортання акції на зразок добре розв'язаних у психологічному аспекті всіх сцен і мізансцен театрального тексту, що впроваджує публіку в ентузіястичне захоплення. Крім цього в автора непересічний хист користуватись поетичними образами, що є знаменною ознакою письменника. Ось наприклад, читаємо: „Соняшні промені з трудом простувалися вузькими смугами через гущу верховіття". Або: „Спроквола поїзд виотився з темної, вологої лісової гущі на безлісу рівнину...". Очевидно всіх поетичних образів не будемо подавати, їх сам знайде собі читач у книжці.

Зацікавленим книжкою подаємо адресу: Wolodymyr Barahura 91/19 87th St. Jamaica N. Y. 11421, Woodhaven.

Євген Сверстюк...

(Закінчення зі стор. 1)

ґенція, що не об'єднана в офіційних, урядом санкціонованих спілках з одної чи другої причини. Входять до УАНТІ редакції журналів „Кафедра", „Пороги", „Євшан-зілля" та „Карби гір".

Тут розказує гість про труднощі, які приходиться поборювати цим редакціям, що працюють тільки з друкарськими машинками без жодних інших технічних засобів, хоча б таких, як можливостей помножувати свої видання. Паде питання про те, як він задивляється на створення українського відділу ПЕН-клюбу. Відповідає, що ця справа потребує кращого з'ясування, поки про неї можна б говорити, а цього не варто йому робити, коли він тут, а всі інші, що з цим пов'язані, є в Україні. Одначе уважає, що до нього повинні б входити ті почесні члени Міжнародного ПЕН-клюбу, яких прийняли різні країни світу та які проживають в Україні. Згодом буде видно. „Якщо не можна буде зробити ніякої справи, то треба буде оформити нову групу ПЕН-клюбу".

В розмові паде питання про те, які моменти йому найбільше залишилися в пам'яті з днів його ув'язнення та заслання. З видним зворушенням відповідає, що „найкраще в ув'язненні та на етапах — це зустрічі", де на прощання кажуть „Дякую вам, що зі мною зустрілися". В дальшій розмові заходить питання про його пов'язаність з Українською Гельсінкською Спілкою. Відповідає, що членом УГС не є, одначе уважає УГС „дуже своєчасною організацією, яка зробила багато для національного пробудження в глухих кутках України". Коли говоримо про Народний Рух України за Перебудову, заявляє, що є його членом, увійшов до обраного проводу відповідального за справи етики та релігії, де також входить Іван Гель від Української Католицької Церкви.

Коли заходить розмова про наслідки перебудови, то Є. Сверстюк ясно говорить про те. „Не відчуваю, що зміниться все радикально, але дещо зміниться". Тоді додає: „Яка може бути перебудова в КҐБ? Вони можуть бути тільки тим, чим вони є". На питання про те, чому немає цікавих літературних творів у виданнях совєтської України, висловлюється, що „дальше існує цензура преси на рівні редакторському " й тому такий добір матеріялу. На питання чи пропонували йому регабілітацію, відповідає: „Пропонують входити до СПУ мовчки, проковтнувши все те, що сталося. Ніякої оцінки; ніякого каяття — просто тихенько надрукувати ті речі, за які я був засуджений". Регабілітація передбачає повну оцінку дій та притягнення винних до відповідальности, а „вони ні до каяття, ні до регабілітації не доросли".

На закінчення ставимо питання про його сподівання, коли їхав сюди та зустрівся з українською діяспорою. Чи виправдали ми його сподівання? Євген Сверстюк щиро відповідає, що „в порівнянні з іншими українці добре організовані. Одначе відчувається брак видатних організаторів, щоб координувати працю та спрямовувати в одне русло".

Як багато питань хотіли б ми ще поставити нашому гостеві, але час чи радше брак часу, доганяв нас усіх. Приходиться прощати Євгена Сверстюка з надією на дальші зустрічі. А нам приходять після цієї навіть обмеженої зустрічі таки його власні слова: „Дякую Вам, що ви зі мною зустрілися".

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Анни Карої,

складають на українську католицьку церкву
свв. Петра і Павла в Джерзі Сити 50.00 дол.
РОМАН та Ю. і Х. ФЕРЕНЦЕВИЧІ

ПОДЯКА

З волі Божої помер 8-го листопада 1989 р.
у своєму домі в присутності родини

бл. п.

Ярослав „Мортик" Рак

та був похований 11-го листопада 1989 р. на українськім православнім цвинтарі св. Андрія Первозванного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Оцим складаємо щиру подяку Його Друзям із ОУН і Пласту, кол. співв'язням тюрем і концентраційних таборів, дорогій Родині здалека і близька, та усім громадським співпрацівникам, приятелям і знайомим, що вшанували його відхід у Вічність так численною участю у похоронних відправах.

Дякуємо Всечеснішим Отцям із парохії св. Івана Хрестителя в Нюарку, а це о. Юрієві за передсмертне прощання, а о. Богданові за відправлення Панахиди, Служби Божої і похоронення Покійного на цвинтарі. Всч. о. митр. С. Непрелеві із української православної церкви св. Тройці в Ірвінґтоні дякуємо за співучасть у Панахиді.

Сердечна подяка членам Організації і Загонові „Червона Калина" за стійки при труні з прапорами, та хорові, що причинився до урочистости відправи.

Наша вдячність для вельмишановних промовців, що так гарно прощали свого друга — після Панахиди, на цвинтарі, і в часі тризни. Промовляли панове: Евген Гановський, який відчитав прощальне слово від Проводу ОУН, Ярослав Падох, Аскольд Позинський, Богдан Качор, Михайло Дзіман, Юрій Дац і Тарас Дурбак. Ярослав Гайвас, Володимир Гнатківський, і Нестор Басняк та Микола Климишин, Петро Мірчук і Маріян Кормило.

Велика дяка усім, що прислали вінки і квіти, помістили посмертні згадки у пресі та замовили Богослуження у пам'ять Покійного, а панству Харченкам за живу китицю червоної калини і землю з України для запечатання гробу.

Ми вдячні за зложені датки на такі цілі: Видання Визвольного Фронту, пресові фонди журналів „Юнак", Пластовий Шлях, Українка в Світі, Наше Життя; на фонд Дем'янука, Збірник Ліґи Українських Політичних В'язнів, АОЛПУ, на віднову церкви св. Івана в Нюарку і на потреби церкви у Гантері і Пластової Станиці в Чикаґо; а також на цілі зложені американськими приятелями — American Cancer Society, Deborah Heart Center, Multiple Sclerosis Fund, Scholarship Fund at the Maplewood Adult School, N.J. Humanities Fund. Дякуємо фірмі Фостер Ґвілер Корп., де Покійний працював, за квіти, кондоленції і прихильне полагодження справ.

Ми дуже зобов'язані гуртові приятелів за відвідини Покійного у шпиталі і вдома в часі затяжної недуги, а саме о. Богданові, Іванні Кононів, І. і Н. Басняк, інж. Біґунові, д-р М. Бих, д-р Т. Крупі, Ф. Луцишинові, інж. О. Данчукові, та покійній вже Дзьобі Слюсарчук Вержховській.

Усім, що передали нам письмові або телефонічні співчуття, велика дяка. Окрема подяка родині Процюків за приготування тризни, а паням з ОУЖ/Ірвінґтон за додатки до гостини. Слід відмітити також похоронне заведення Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж., за бездоганну і дискретну услугу.

Д-р РОМАН РАК
ДОРА БІЛЕНЬКА РАК з донькою
ТАЇССОЮ і внучками ХРИСТИНОЮ
і РОКСОЛЯНОЮ

———

Дякуємо ще Всч. о. Богданові, парохові церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, за відправлення Служби Божої і Панахиди у сороковий день від смерти в дні 19-го грудня 1989 р., а Ірені і Ярові Гладким за присутність.

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що в четвер, 28-го грудня 1989 р. несподівано
упокоїлася у Бозі на 57-му році життя
наша Найдорожча
МАТИ, БАБУНЯ І СЕСТРА

бл. п.

Богданна Голюка
з Кізюків

ПОХОРОН відбувся в середу, 3-го січня 1990 р. з католицької церкви св. Марії в Портланд, Ореґон.

Залишилися у глибокому смутку:
син — ЮРІЙ з дружиною ДЕБРОЮ і внуками
син — АНДРІЙ з дружиною ЕВОЮ і внуками
брат — ІГОР КІЗЮК з дружиною ДОРОТЕЄЮ, дітьми і внуками
та ближча і дальша Родина Голюків та Кізюків

•

Замість квітів просимо складати пожертви на фонд дітей з Чорнобиля.

З невимовним великим горем-смутком ділимося
з Родиною, Приятелями і Знайомими сумною вісткою,
що в суботу, 23-го грудня 1989 р., несподівано
відійшов у Вічність на 21-му році життя
наш Найдорожчий
СИН І БРАТ

бл. п.

ЛЮБОМИР ІВАН
ЦИБИК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 28-го грудня 1989 р. в катедрі св. Йосафата, Парма, Огайо на місцевий цвинтар свв. Петра і Павла.

У глибокій жалобі:
батьки — УЛЯНА і д-р РОМАН
брати — БОГДАН і РОМАН
сестра — МАРІЯ
та ближча і дальша Родина в діяспорі
і в Европі

В ПОНЕДІЛОК, 1-ГО СІЧНЯ, закінчився страйк шахтарів фірми „Піттстон", у горах Аппалачіс, який тривав дев'ять місяців. Шахтарі домагалися в основному покращання медичного забезпечення. На пресовій конференції, яка відбулася в понеділок, 1-го січня у Вашінґтоні, виступив голова профспілкової організації шахтарів Піттстона Ричард Трумка, ствердивши виразне покращання відносин між федеральною владою та організованою професійною спілкою. „Відповідне медичне забезпечення пенсійонованих робітників — це загальнокрайова проблема, яка повинна вирішуватися владою країни", — сказав директор „Піттстона" Пол Даґлес. У шахтарів ця проблема є надзвичайно важлива, тому що зростає кількість пенсіонерів, а в шахті залишається працювати щораз менше робітників.

35 років кропіткої праці

В неділю, 10-го грудня, в Ню Йорку святочно відзначено існування одного із найбільш активних відділів Союзу Українок Америки 64-го Відділу СУА, що від початків визначався своєю винятковою працею на культурному полі, зокрема став широковідомим на терені ЗСА із виготовлення і показів української народної ноші.

Не дивно, що 35-річчя 64-го Відділу відзначено особливо святочно полуденком, програмою і численною участю, як членок того Відділу так і запрошених гостей.

При чепурно прибраних столах великої залі Народного Дому в Ню Йорку засіли „союзянки", їхні родини, представники місцевих організацій і почесні гості. Полуденок відкрила довголітня голова 64-го Відділу Христя Навроцька молитвою і спомином про 27 померлих вже членок. Вона також привітала почесних гостей, особливо новоприбулу із України членку НРУП гостю Ольгу Горинь яка є ініціяторкою відродження Союзу Українок в Західній Україні, почесну голову СУА Іванну Рожанковську і голову СУА Марію Савчак.

При почесному столі на 35-річчі 64-го Відділу СУА (зліва): М. Савчак, Х. Навроцька, О. Горинь, Н. Самокіш.

світлила: О. Кузьмович

Головну доповідь на святковому полуденку виголосила І. Рожанковська, аналізуючи працю Відділу, яку завжди характеризувала ініціятива та досвід у громадській праці, ствердила, що він був постійною підпорою СУА, у всіх починах, як при розбудові музею, медичній допомозі та інших. У своєму слові вона теж згадала що СУА стоїть напередодні свого 65-річчя, впродовж якого він подавав помічну руку Україні, у всіх історичних моментах. Така сама ціль стоїть і сьогодні перед СУА в обличчі останніх подій в Україні та необхідности їй допомагати, зокрема тепер коли розпочалася акція допомоги дітям Чорнобиля.

Привіт гості з України О. Горинь був немов продовженням міркувань І. Рожанковської. О. Горинь з радістю вітала своїх „сестер", щаслива, що має нагоду почути про велику роботу пророблену Відділом. Вона підкреслила, що Україна надіється на допомогу діяспори, зокрема розраховує на постачання видань, журналів, бо тільки на них можуть в Україні тепер будувати відродження. Бажаючи ще більше успіхів у праці над збереженням культури, О. Горинь закінчила своє слово ствердженням визначної ролі української жінки в історії України. Як скромний дарунок О. Горинь передала голові 64-го Відділу прегарний кольорови календар на 1990 рік, виданий саме в Західній Україні.

Потім голова СУА М. Савчак поздоровила 64-ий Відділ із його 35-річчям та за його передову працю передала Х. Навроцькій почесну грамоту СУА. Другу грамоту передала для 64-го Відділу голова Окружної Ради СУА Леся Ґой, дякуючи членкам за їхню муравлину працю.

Голова СУА читає зміст почесної грамоти для 64-го Відділу

Х. Навроцька проголосила імена почесних голів 64-го Відділу: Христина Воєвідка, Оксана Щурова, Марія Даниш, Марія Савчак і Поля Книш, а також імена почесних членок, яких в цей спосіб відзначено за їхню довголітню працю у Відділі.

Програмою полуденку провадила ред. Уляна Старосольська-Любович і вона відчитала ряд наспілих привітів, привітала поіменно гостей почесного стола, як і присутніх на залі голову Округи СУА Нової Англії Ліду Фіцалович, і голови Відділів 1-го Лідію Маґун, 21-го Емілію Ройовську, 82-гого Іванну Клим, 83-го Варку Бачинську і 119-го Ірину Моцюк. Були також представлені присутні голови, або делегати поодиноких організацій: НТШ — д-р Ярослав Падох, УВУ — д-р Петро Ґой, УГВР — д-р Мирослав Прокоп, Кредитівка „Самопоміч" — Іван Винник, Товариство „Самопоміч" — Юрій Костів, УСК — д-р Іван Сєрант, Марійська Дружина — Таня Рабій, УАКР — Микола Турецький, Музей — Марія Шуст, Т-во за Патріярхат — Микола Галів, ЛМКлюб — Степан Кржанівський, Пласт — Оксана Лопатинська хор „Думка" і Наталія Білоус.

Після смачного полуденку, що пройшов у теплій та щирій атмосфері, присутні мали нагоду послухати мистецьку програму, у якій виступила із сольоспівом Христя Карпевич у фортепіяновому супроводі Івана Колодія, двоє молодих акторів Студії Мистецького Слова Л. Крушельницької виступили в уривку з п'єси Ґолдоні „Слуга двом панам", а на закінчення вокальний квартет у складі: Соні Шереґ, Дарки Лещук та Івана і Володимира Лехіцьких, члени ансамблю „Промінь" і „Гомін степів" відспівав у супроводі бандур декілька веселих народніх пісень, Слухачі винагородили усіх виконавців теплими оплесками.

На закінчення полуденка голова 64-го Відділу Х. Навроцька подякувала поіменно усім, що причинилися до успіху святкування, а їх було багато. Це доказ, що праця Відділу знаходить не лише загальне признання і пошану, але є також стимулом, до кропіткої діяльности сьогодні і завтра.

О. Кузьмович

Владика Йозеф Штімпфлє був гостем української громади в Мюнхені

У неділю, 26-го листопада ц. р. в українському католицькому соборі св. Андрія Первозванного й Покрова Пресв. Богородиці в Мюнхені відправив Владика Платон Корниляк у сослуженні авґзбурзького Єпископа Йозефа Штімплє та отців канцлера-прелата Йокима Джуджара, Євгена Гарабача, Мирона Мольчка і німецького священика, секретаря авґзбурзького Владики, Архиєрейську Службу Божу в намірениі леґалізації УКЦ в Україні.

У німецькомовній проповіді Владика Корниляк привітав Єпископа Штімплє як відважного оборонця переслідуваних Церков, а між ними нашої Церкви. Побувавши минулого року у Львові, Владика Штімплє відвідав у приватному помешканні львівського архиєпископа-вікарія галицької митрополії Владику Володимира Стернюка і Владику Василика в оточенні їхніх найближчих співробітників. Про ці відвідини довідався КҐБ, який завізвав Владику Йозефа на двократне переслухання і звинуватив його у контактах з ворогами народу. Владика гостро запротестував проти такого закиду і покликався на дане йому запевнення М. Ґорбачова під час його перебування у Західній Німеччині свобідно відвідувати єпископів, священиків і вірників УКЦ в УССР. Після цього Владику звільнено, однак КҐБ сконфіскувало у помешканні архиєпископа Стернюка подарованих Владикою 100 Біблій, решта 400 Біблій, що їх Владика подарував іншим довіреним особам, збереглося.

Тому що в Церкві були й німецькі миряни, Владика Платон з'ясував геройський спротив українських католиків безбожному режимові та демонстративні вимоги повернення УКЦ законних прав згідно з постановами радянської конституції. До Св. Літургії співав відомий хор „Україна" під керівництвом Євгена Задарка. Після Богослуження у парохіяльній залі відбулася зустріч мирян з Владикою. Достойного гостя привітав о. М. Мольчко і представив йому по черзі провідників громадських організацій, з якими Владика коротко розмовляв. Опісля Владика розказував про свої враження із побуту у Львові, Києві, Москві, Ленінграді і Заґорську. Владика був глибоко зворушений тихою побожністю українських мирян, їхнім прив'язанням до рідної Церкви і їх незламною поставою у домаганні леґалізації. Обидва наші Владики, Стернюк і Василик, були довголітніми в'язнями московських тюрем і таборів Христа ради. За віру батьків були заслані на каторгу тисячі священиків, монахів, монахинь і вірних УКЦ, між ними Іван Гель, теперішній голова Товариства оборони прав УКЦ, з яким Владика Штімпфлє зустрічався. „Ці люди не мають жаху, вони все найгірше перейшли, вони не бояться вмерти за віру, — мовив Владика. — Вони не вимагають від нас матеріяльних дібр, їхня головна зброя — молитва за леґалізацію УКЦ і про ці молитви вони просять українців у вільному світі. Дальшою важливою поміччю для них є Біблії й Катехизми, конечні для релігійного пробудження і виховання дітвори й молоді, які досі виростали у темряві безбожництва. Розчаровані у брехливих гаслах марксизму вони шукають дороги до Бога. Наш християнський обов'язок їм у цьому допомогти". Ієрархія руської православної Церкви разом з Патріярхом Піменом ставиться з малими вийнятками до відродження УКЦ так само вороже, як органи КҐБ, вони й послуговуються однаковими втертими арґументами, ствердив Владика. Релігійне пробудження в Совєтському Союзі не є заслугою Ґорбачова, тут діє Господня рука.

Свої подорожні записки Владика передав особисто Святішому Отцеві. „Молімось, щоб зустріч Ґорбачова з Папою принесла свободу УКЦ", — закінчив свою розповідь Владика.

Владика висвітлив низку прозірок із зустрічей з нашими Владиками і вірними у Львові, по кілька прозірок із Києва, Москви, Ленінграду і Заґорська. Наприкінці Владика Платон подякував достойному гостеві, що був ласкавий приїхати до Мюнхену із своєю цікавою доповіддю. Владика Платон подякував теж Владиці за його довголітнє зацікавлення переслідуваними Церквами і його відважну оборону людських прав в СССР. Цю цінну зустріч закінчено відспіванням многоліття нашому німецькому приятелеві.

Годиться відмітити, що у зв'язку із подорожжю Єпископа минулого року на книжковому ринку в Німеччині появився заходами організації „Европейська унія", якої президентом є австрійський престолонаслідник Отто фон Габсбурґ, ілюстрований альманах п. з. „Церква у боротьбі" із знімками Владик, священиків і вірних УКЦ в Україні в часі лісових Богослужень, із знімками з релігійних маніфестацій і т. п. з об'єктивними коментарями.

Б. Ш.

ПОПРАВКИ

У статті „Економіка осінню у світі" Андрія Бука слід внести такі поправки: „Свобода", ч. 239, з 19-го грудня, сторінка друга, перша колонка, сьома стрічка згори треба читати: з 83.9 на кінець 1988 року до 85.76 дол." „Свобода" ч. 240, з 20-го грудня, сторінка друга, четверта колонка, 14-та стрічка здолини, треба читати: „закордонним фінансовим інституціям". — Ред.

● РОЗШУКИ ●

Розшукую свого племінника з Києва АЛЕКСІЯ АТАМАНЕНКА з дружиною НЕОНІЛЕЮ. Останній раз він був в Німецьких таборах. Може хтось знає про нього. Прошу писати на адресу: LINA PLASKACZ, 429 Kerrigan Pl. Newark, N.J. 07106, U.S.A.

Шляхи...

(Закінчення зі стор. 2)

знов вивозять у Сибір тільки тому, що вона вже раз була засуджена і вивезена.

Подиву гідним є вогник у душі цієї жінки, який вона постійно несла і який її зігрівав до вседальшої ходи. Подібне полум'я стрічається у Кузьми Каздоби (Заметений шлях". Спогади про хресну дорогу розкуркулених. Кузьма Каздоба. Аделаїда 1974). Молодим хлопчиною з Херсонщини, Кузьма також йшов, у тридцятих роках, по натягненій линві. Він з неї не впав, вижив щоб свідчити. У цьому є значення мемуарних творів, які написані про жах сваволля большевицької системи і тих, що їх ще люди носять у їхній пам'яті і які треба було б в той чи інший спосіб чим скорше записати.

З якою метою? Щоби засудити! Щоб засудити не ту чи іншу людину, відповідальну за видні злочини, а — систему. Щоб засудити партію, Комсомол і ҐПУ-НКВД-КҐБ. Ці три назви несуть всю відповідальність за систему, яка поповнила злочини проти людства, за наш „Шоаг". Осуд повинен би зробити весь український народ устами Народного Руху України за Перебудову. Він, як репрезентант народу в Україні, має всі повновласті це зробити перед очима всього світу.

Шляхи злочинів не сміють залишитись заметені! Вовки не можуть мати місця у людській громаді.

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

них видань і збірників. Відмічуючи заслуги цього члена-співосновника УАПТіМ, уступаючий голова товариства В. Зарічний передав Мартинюкові картину кисти Б. Божанського та окреме письмове відзначення, що його підписали всі учасники з'їзду.

Після ділових нарад першого дня з'їзду увечорі відбулась зустріч з українською громадою міст Парми-Клівленду, під час якої Д. Штогрин говорив про свої враження з його недавнього 10-денного перебування в Києві, де він брав участь у міжнародній конференції „Роля бібліотек у розвитку спільноти", яку організувала Центральна Наукова Бібліотека ім. В. Вернадського Академії Наук України.

Так отже УАПТіМ, що нараховувало в часі останнього з'їзду 92 дійсні члени і 36 кандидатів — осіб з вищою освітою та в різних професіях, що живуть в ЗСА Канаді, Англії, Бельгії, Голляндії, Західній Німеччині, Аргентині і Франції, ступило у п'ятий рік своєї праці.

ПРИСЯГАЮЧИ БУТИ *посадником „для всіх людей"*, в понеділок, 1-го січня 1990 року, Дейвид Дінкінс урочисто вступив на посаду. Син перукаря, Д. Дінкінс досяг політичного тріюмфу, став 106-им посадником Ню Йорку, першим чорним посадником метрополії. На урочистій церемонії перед міською ратушею зібралося понад 12,000 осіб. Серед присутніх були: пастор Джессі Джексон, Архієпископ Дезмонд Туту із Південної Африки, конґресмен-демократ Чарлз Рінґел, колишні посадники міста Роберт Ваґнер, Джан Ліндсі, Ейбрагам Бім, Едвард Кач. Урочистість була захмарена не лише сірими хмарами на небі, але й протестами групи гомосексуалів проти Кардинала О'Коннора, жидів проти Архиєпископа Д. Туту, який під час недавньої візити до Ізраїля прирівнював цю країну до Південної Африки і закликав жидів вибачи-ти нацистам. Пастор Дж. Джексон у своїй промові торкнувся ситуації на Близькому Сході, де „жорстокість протистоїть миру, місце народження Ісуса Христа є окуповане". Новообраний посадник говорив про „мозаїку" національностей у найбільшому місті Америки, про дітей — майбутнє Ню Йорку, про людські права, як „найсильнішу зброю", висловив свій протест проти леґалізації наркотиків. Д. Дінкінс підтримав право вибору у питанні абортів, підтвердив свою позицію як охоронця людських прав у всьому світі, права безпечного існування для Ізраїля та Південної Африки, звільненої від апартеїду.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 11-го ЛЮТОГО 1990 р.

Балтімор, Мд. Річні загальні збори 320-го Відд. о год. 2-ій по пол. в приміщенні Укр. Гор. Клюбу на розі О'Доннелл і Елвуд вул. Проситься про численну участь. — Ів. Радь, секр.